

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

Brusel 25. dubna 2024
(OR. en)

2022/0066 (COD)

PE-CONS 33/24

JAI 278
FREMP 84
COHOM 24
COPEN 77
EDUC 44
MIGR 69
SOC 109
ANTIDISCRIM 21
GENDER 23
JEUN 33
DROIPEN 31
CODEC 497

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o potírání násilí na ženách a domácího násilí

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/....

ze dne ...

o potírání násilí na ženách a domácího násilí

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 2 a čl. 83 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem²,

¹ Úř. věst. C 443, 22.11.2022, s. 93.

² Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Účelem této směrnice je poskytnout komplexní rámec pro účinnou prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí v celé Unii. Za tímto účelem zpřísňuje a zavádí opatření týkající se těchto oblastí: vymezení příslušných trestných činů a sankcí, ochrana obětí a přístup ke spravedlnosti, podpora obětí, zdokonalení shromažďování údajů, prevence, koordinace a spolupráce.
- (2) Rovnost žen a mužů a zákaz diskriminace jsou základními hodnotami Unie a základními právy zakotvenými v článku 2 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a v článcích 21 a 23 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Násilí na ženách a domácí násilí tyto hodnoty a práva ohrožují a oslabují práva žen a dívek na rovnost ve všech oblastech života a komplikují jim rovnou účast na společenském a profesním životě za rovných podmínek s muži.
- (3) Násilí na ženách a domácí násilí představují porušení základních práv, jako je právo na lidskou důstojnost, právo na život a nedotknutelnost lidské osobnosti, zákaz nelidského či ponižujícího zacházení anebo trestu, právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na svobodu a bezpečnost, právo na ochranu osobních údajů, právo na nediskriminaci, mimo jiné na základě pohlaví, a práva dítěte, jak jsou zakotvena v Listině a Úmluvě OSN o právech dítěte.

- (4) Tato směrnice podporuje mezinárodní závazky, které členské státy přijaly v oblasti potírání a prevence násilí na ženách a domácího násilí, zejména Úmluvu OSN o odstranění všech forem diskriminace žen a Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením a v příslušných případech Úmluvu Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí a Úmluvu Mezinárodní organizace práce k zabránění násilí a obtěžování ve světě práce, podepsanou dne 21. června 2019 v Ženevě.

- (5) S ohledem na specifika týkající trestné činnosti násilí na ženách a domácího násilí je nezbytné stanovit komplexní soubor pravidel, který cíleně řeší přetrvávající problém násilí na ženách a domácího násilí a zohledňuje specifické potřeby jeho obětí. Stávající ustanovení na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni se pro účinné potírání a prevenci násilí na ženách a domácího násilí ukázala jako nedostatečná. Zejména zatímco směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU³ a 2011/93/EU⁴, jež se zaměřují na konkrétní formy takového násilí, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU⁵, jež stanoví obecný rámec pro oběti trestných činů, obětí násilí na ženách a domácího násilí poskytují určité záruky, neřeší jejich specifické potřeby.

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV (Úř. věst. L 101, 15.4.2011, s. 1).

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV (Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57).

- (6) Násilí na ženách a domácí násilí se může ještě vyostřit, pokud se prolíná s diskriminací na základě pohlaví v kombinaci s diskriminací na základě jakýchkoli jiných důvodů uvedených v článku 21 Listiny, zejména rasy, barvy pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických rysů, jazyka, náboženského vyznání nebo přesvědčení, politického či jiného smýšlení, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace (dále jen „diskriminace na základě pohlaví v kombinaci s diskriminací na základě jakýchkoli jiných důvodů“). Členské státy by proto měly věnovat náležitou pozornost obětem, které se potýkají s diskriminací na základě pohlaví v kombinaci s diskriminací na základě jakýchkoli jiných důvodů, přijetím konkrétních opatření. Osoby, které se potýkají s diskriminací na základě pohlaví v kombinaci s diskriminací na základě jakýchkoli jiných důvodů, jsou vystaveny zvýšenému riziku genderově podmíněného násilí. Členské státy by měly tudíž tuto zvýšenou míru rizika zohlednit při provádění opatření stanovených touto směrnicí, zejména pokud jde o individuální posouzení s cílem určit potřeby obětí v oblasti ochrany, odbornou podporu poskytovanou obětem a odbornou přípravu a informace pro odborníky, u nichž je pravděpodobné, že přijdou s oběťmi do styku.
- (7) Obětem hrozí ve zvýšené míře riziko zastrašování, odvetných opatření a sekundární a opakované viktimizace. Členské státy by měly zajistit, aby byla těmto rizikům a potřebě chránit důstojnost a fyzickou integritu těchto obětí věnována zvláštní pozornost. Faktorem, který by měl být zohledněn při posuzování rizika odvetných opatření, je předchozí známost nebo předchozí vztah s pachatelem.
- (8) Oběti by měly mít možnost přístupu ke svým právům před zahájením trestního řízení, v jeho průběhu a po přiměřenou dobu po jeho skončení v souladu se svými potřebami a za podmínek stanovených v této směrnici.

- (9) Ustanovení této směrnice, která se týká práv obětí, by se měla vztahovat na všechny oběti trestné činnosti, která představuje násilí na ženách nebo domácí násilí a která jsou trestná podle práva Unie nebo vnitrostátního práva. Tato trestná činnost zahrnuje trestné činy vymezené v této směrnici, konkrétně mrzačení ženských pohlavních orgánů, nucený sňatek, sdílení intimního nebo zmanipulovaného materiálu bez souhlasu, kybernetické pronásledování, kybernetické obtěžování, cyberflashing a kybernetické podněcování k násilí nebo nenávisti a trestnou činností, na niž se vztahují jiné právní akty Unie, zejména směrnice 2011/36/EU a 2011/93/EU. Do definice násilí na ženách spadají rovněž některé trestné činy podle vnitrostátního práva. Patří k nim trestné činy, jako je femicida, znásilnění, sexuální obtěžování, sexuální zneužívání, nebezpečné pronásledování (tzv. stalking), předčasný sňatek, nucený potrat, nucená sterilizace a různé formy kybernetického násilí, jako je sexuální obtěžování na internetu a kybernetická šikana . Domácí násilí je druhem násilí, které by mohlo být podle vnitrostátního práva výslovně kvalifikováno jako trestný čin nebo které by mohlo naplňovat skutkovou podstatu trestných činů spáchaných v rámci rodiny nebo domácnosti nebo mezi bývalými či současnými manželi nebo partnery bez ohledu na to, zda žijí ve společné domácnosti. Jednotlivé členské státy mohou zvolit širší pojetí toho, co podle vnitrostátního trestního práva představuje násilí na ženách. Je třeba poznamenat, že tato směrnice se nezabývá celým spektrem trestné činnosti, která představuje násilí na ženách.

- (10) Násilí na ženách je přetrvávajícím projevem strukturální diskriminace žen, která je důsledkem historicky nerovných mocenských vztahů mezi ženami a muži. Jedná se o formu genderově podmíněného násilí páchané muži převážně na ženách a dívkách. Vychází ze společensky ustavených rolí, chování, aktivit a atributů, které daná společnost považuje za náležité pro ženy a muže . Při provádění této směrnice by se tudíž mělo zohledňovat genderové hledisko.
- (11) Domácí násilí je závažným společenským problémem, který často zůstává skryt. Může vést k závažnému psychickému a fyzickému traumatu s vážnými následky pro osobní i profesní život oběti, protože pachatelem je obvykle osoba, jež je oběti známa a u níž oběť předpokládá, že jí bude moci důvěřovat. Takové násilí může mít různé formy, včetně fyzické, sexuální, psychologické a ekonomické, a může k němu docházet v různých vztazích. Domácí násilí často zahrnuje nátlakovou kontrolu a může k němu dojít bez ohledu na to, zda pachatel žije nebo žil s obětí ve společné domácnosti.

- (12) Opatření této směrnice jsou koncipována tak, aby řešila specifické potřeby žen a dívek, neboť z dostupných údajů a studií je známo, že právě ony jsou neúměrně postiženy formami násilí, na něž se tato směrnice vztahuje, totiž násilím na ženách a domácím násilím. Oběťmi těchto forem násilí jsou však i jiné osoby, a proto by se stejná opatření této směrnice měla vztahovat i na ně. Pojem „oběť“ by se tudíž měl vztahovat na všechny osoby bez ohledu na jejich gender, a není-li v této směrnici stanoveno jinak, všechny oběti by měly požívat práv souvisejících s ochranou obětí a přístupem ke spravedlnosti, podporou obětí a preventivními opatřeními.
- (13) Být svědkem domácího násilí může být pro děti vzhledem k jejich zranitelnosti zničující. Děti, které jsou svědky domácího násilí v rámci rodiny nebo domácnosti, obvykle trpí přímou psychickou a citovou újmu, která má dopad na jejich vývoj a zvyšuje riziko jejich fyzického a duševního onemocnění z krátkodobého i dlouhodobého hlediska. Uznání, že děti, které utrpěly újmu přímo v důsledku toho, že byly svědky domácího násilí, jsou samy oběťmi, představuje důležitý krok v ochraně dětí, které trpí následkem domácího násilí.
- (14) Pro účely této směrnice se „příslušnými orgány“ rozumějí orgán nebo orgány určené podle vnitrostátního práva jako příslušné k plnění některé z povinností stanovených v této směrnici. Každý členský stát by měl určit, které orgány mají být příslušné k plnění každé z těchto povinností.

- (15) Podle článku 288 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) je směrnice závazná pro každý členský stát, kterému je určena, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům. Nicméně vzhledem ke zvláštní povaze trestného činu mrzačení ženských pohlavních orgánů a k potřebě zajistit ochranu obětí, které v důsledku toho utrpí zvláštní újmu, by měl být tento trestný čin výslovně upraven v trestním právu členských států. Mrzačení ženských pohlavních orgánů je zneužívající a vykořisťující jednání, jehož cílem je zachovat a prosadit dominanci nad ženami a dívkami a vykonávat společenskou kontrolu nad ženskou a dívčí sexualitou. Někdy k němu dochází v souvislosti s nucenými dětskými sňatky nebo domácím násilím. Mrzačení ženských pohlavních orgánů se může vyskytovat jako tradiční praktika, kterou některé komunity vykonávají na svých členkách. Mělo by být chápáno tak, že zahrnuje mutilační zákroky prováděné z jiných než zdravotních důvodů, které obětem způsobují nenapravitelnou a celoživotní újmu. Mrzačení ženských pohlavních orgánů vede k psychickým a společenským škodám, které vážně ovlivňují kvalitu života oběti. Pojem „odstranění“ (excize) by měl být chápán jako částečné nebo úplné odstranění klitoris a velkých stydkých pysků. Pojem „infibulace“ by měl být chápán jako uzavření velkých stydkých pysků jejich částečným sešitím za účelem zúžení vaginálního otvoru. Pojem „provedení jakéhokoli jiného mrzačení“ by měl být chápán jako veškeré jiné fyzické změny ženských pohlavních orgánů.

- (16) Nucený sňatek představuje formu násilí, která s sebou nese závažné porušování základních práv, zejména práv žen a dívek na fyzickou integritu, svobodu, autonomii, fyzické a duševní zdraví, sexuální a reprodukční zdraví, vzdělání a soukromý život. Faktory, které nucené sňatky podporují, jsou chudoba, nezaměstnanost, zvyk a konflikty. Často používanými formami nátlaku, jimiž jsou ženy či dívky ke sňatku nuceny, jsou fyzické a sexuální násilí a hrozby násilím. K nucenému sňatku se často přidávají formy fyzického a psychického vykořisťování a násilí, jako je sexuální vykořisťování. Je proto nezbytné, aby všechny členské státy klasifikovaly nucený sňatek jako trestný čin a aby pachatelům uložily přiměřené sankce. Touto směrnicí nejsou dotčeny definice manželství stanovené ve vnitrostátním nebo mezinárodním právu. Členské státy by měly přijmout nezbytná opatření k tomu, aby promlčecí doba umožňovala vyšetřování a stíhání nuceného sňatku a soudní řízení a přijímání soudních rozhodnutí o nuceném sňatku. Vzhledem k tomu, že oběti nucených sňatků jsou často nezletilé osoby, měly by promlčecí doby trvat po dostatečnou dobu, která je úměrná závažnosti daného trestného činu, aby bylo možné účinně zahájit řízení poté, co oběť dosáhla 18 let věku.

- (17) Je nezbytné stanovit harmonizované definice trestných činů a sankcí u určitých forem kybernetického násilí, pokud je násilí neoddělitelně spjaté s používáním informačních a komunikačních technologií a tyto technologie se používají k významnému zvýšení závažnosti škodlivého dopadu těchto trestných činů, čímž se mění povaha předmětného trestného činu. Kybernetické násilí cílí a dopadá zejména na političky, novinářky a obrádkyně lidských práv. Obránci lidských práv jsou jednotlivci, skupiny a organizace, které podporují a chrání všeobecně uznávaná lidská práva a základní svobody. Kybernetické násilí může mít za následek umlčení žen a může zkomplikovat jejich účast na společenském životě za rovných podmínek s muži. Kybernetické násilí rovněž neúměrně postihuje ženy a dívky působící v oblasti vzdělávání, jako jsou školy a univerzity, což má škodlivé důsledky pro jejich další vzdělávání i duševní zdraví, a je příčinou sociálního vyloučení, úzkosti a sebepoškozování a v extrémních případech vede k sebevraždě.

- (18) Využívání informačních a komunikačních technologií s sebou nese riziko snadného, rychlého a rozsáhlého rozšíření určitých forem kybernetického násilí, což vede k jasnému riziku vzniku nebo zhoršení hluboké a dlouhodobé újmy oběti. Potenciál pro takové rozšíření, který je předpokladem k spáchání několika trestných činů kybernetického násilí vymezených v této směrnici, by měl spočívat v tom, že určitý materiál bude prostřednictvím informačních a komunikačních technologií „přístupný veřejnosti“. Pojmy „přístupný veřejnosti“ a „veřejně přístupný“ by měly být chápány jako možnost oslovit určitý počet osob. Tyto pojmy by měly být vykládány a používány s ohledem na dané okolnosti, včetně technologií použitých ke zpřístupnění tohoto materiálu. Aby byla pro nejzávažnější formy kybernetického násilí stanovena pouze minimální pravidla, příslušné trestné činy vymezené v této směrnici jsou omezeny na jednání, které oběti pravděpodobně způsobí vážnou újmu nebo vážnou psychickou újmu, nebo na jednání, které u oběti pravděpodobně vyvolá vážné obavy o vlastní bezpečnost nebo bezpečnost závislých osob. V každém případě by při posuzování toho, zda toto jednání pravděpodobně způsobí vážnou újmu, měly být zohledněny zvláštní okolnosti případu, aniž by byla dotčena nezávislost soudnictví. Pravděpodobnost způsobení vážné újmy lze odvodit z objektivních skutkových okolností. Tato směrnice stanoví v tomto ohledu minimální právní rámec a členské státy mohou přijmout nebo zachovat přísnější trestní pravidla.

- (19) Veřejné zpřístupnění obrazového, filmového nebo podobného materiálu, který explicitním způsobem zobrazuje sexuální aktivity nebo intimní partie určité osoby, prostřednictvím informačních a komunikačních technologií bez souhlasu této osoby může obětem značně uškodit, a to hlavně z důvodu snadného a rychlého šíření takových materiálů ve velkém měřítku a z důvodu jejich intimní povahy. Relevantní trestný čin vymezený podle této směrnice by měly představovat všechny druhy těchto materiálů, jako jsou vyobrazení, fotografie a videa, včetně sexualizovaných vyobrazení, audioklipů a videoklipů. Měl by se vztahovat na situace, kdy ke zpřístupnění materiálu veřejnosti prostřednictvím informačních a komunikačních technologií dochází bez souhlasu oběti, bez ohledu na to, zda oběť s vytvořením takového materiálu souhlasila nebo zda jej sama předala konkrétní osobě. Tento trestný čin by měl zahrnovat rovněž výrobu, manipulaci nebo úpravu materiálu bez souhlasu zobrazené osoby, například editováním fotografií, a to i s využitím umělé inteligence, který působí, jako by se tato osoba účastnila sexuálních praktik, pokud je tento materiál následně zpřístupněn veřejnosti prostřednictvím informačních a komunikačních technologií bez souhlasu této osoby. K takové výrobě, manipulaci nebo úpravě by se měla řadit i výroba tzv. „deep fake“ materiálů, jestliže se materiál znatelně podobá existujícím osobám, předmětům, místům nebo jiným subjektům či událostem a znázorňuje sexuální praktiky jiné osoby a jiným osobám by se mohl nepravdivě jevit jako autentický nebo pravdivý. V zájmu účinné ochrany obětí takového jednání by měla být trestná i hrozba účasti na takovém jednání.

- (20) Veřejné šíření obrazového, filmového nebo jiného materiálu, který explicitním způsobem zobrazuje sexuální aktivity nebo intimní partie určité osoby, prostřednictvím informačních a komunikačních technologií bez souhlasu této osoby by nemělo být kvalifikováno jako trestný čin v případech, kdy je netrestnost nezbytná z důvodu ochrany základních práv chráněných Listinou, zejména svobody projevu, včetně svobody přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky v otevřené a demokratické společnosti, jakož i svobody umění a věd, včetně akademické svobody. Kromě toho by tento trestný čin neměl zahrnovat úpravy materiálů prováděné orgány veřejné moci, zejména pro účely trestního řízení nebo prevence, odhalování či vyšetřování trestné činnosti, a členské státy by měly mít možnost zprostit osobu odpovědnosti za určitých okolností, například pokud takové úpravy provádějí telefonní nebo internetové linky pomoci za účelem oznámení trestného činu orgánům.

- (21) Kybernetické pronásledování je moderní formou násilí, které je často pácháno na rodinných příslušnících nebo osobách, které s pachatelem žijí ve společné domácnosti, ale dopouštějí se ho i bývalí partneři nebo osoby, které oběť zná. Pachatel typicky zneužívá technologii k zintenzivnění nátlakové kontroly, manipulace a sledování, čímž u oběti vyvolává větší strach, úzkost a postupnou izolaci od přátel, rodiny a práce. Proto by měla být stanovena minimální pravidla týkající se kybernetického pronásledování. Trestný čin kybernetického pronásledování by měl zahrnovat opakované nebo soustavné sledování oběti prostřednictvím informačních a komunikačních technologií bez jejího souhlasu nebo bez zákonného povolení. Takové sledování je případně možné díky zpracování osobních údajů oběti, například krádeží totožnosti, krádeží hesel, napadením zařízení oběti, tajnou instalací softwaru pro zaznamenávání stisků kláves (tzv. keylogger) za účelem přístupu do soukromých prostor oběti, instalací geolokačních aplikací včetně stalkerwaru, nebo krádeží zařízení patřících oběti. Trestný čin kybernetického pronásledování by dále měl zahrnovat sledování oběti bez jejího souhlasu nebo povolení prostřednictvím technologických zařízení připojených prostřednictvím internetu věcí, jako jsou inteligentní domácí spotřebiče. Mohou však nastat situace, kdy je sledování prováděno z legitimních důvodů, například pokud rodiče monitorují místo pobytu svých dětí a jejich aktivity na internetu nebo příbuzní monitorují zdravotní stav nemocných, starších nebo zranitelných osob nebo osob se zdravotním postižením, nebo v kontextu monitorování sdělovacích prostředků a zpravodajských informací z otevřených zdrojů.

- (22) Trestní odpovědnost by měla být omezena na situace, kdy je pravděpodobné, že monitorování oběti způsobí vážnou újmu. Při posuzování toho, zda je pravděpodobné, že takový čin způsobí vážnou újmu, je třeba se zaměřit na to, zda by takové jednání obvykle způsobilo újmu oběti.
- (23) V definici trestného činu kybernetického pronásledování by se pojem „sledování“ („tracking“) měl vztahovat na sledování místa pobytu a pohybu osoby a pojem „monitorování“ („monitoring“) by měl obecněji označovat dohlížení na osobu, včetně pozorování její činnosti. V souvislosti s kybernetickým pronásledováním je obojí počínání v konečném důsledku zaměřeno na získání kontroly nad touto osobou.

- (24) Měla by být stanovena minimální pravidla pro trestný čin kybernetického obtěžování s cílem zahrnout jeho nejzávažnější formy. Těmi jsou opakované nebo soustavné výhružné jednání namířené proti určité osobě, přinejmenším pokud toto jednání představuje hrozbu spáchání trestných činů prostřednictvím informačních a komunikačních technologií a pokud je pravděpodobné, že takové jednání vyvolá vážné obavy o vlastní bezpečnost této osoby nebo o bezpečnost osob na ní závislých. To by mělo rovněž zahrnovat zapojení se společně s jinými osobami prostřednictvím informačních a komunikačních technologií do veřejně přístupného výhružného nebo urážlivého jednání namířeného proti určité osobě, pokud je pravděpodobné, že takové jednání způsobí této osobě vážnou psychickou újmu. Tyto rozsáhlé útoky, včetně koordinovaných davových útoků online, mohou přerůst ve skutečný fyzický útok nebo způsobit značnou psychickou újmu a v extrémních případech vést k sebevraždě oběti. Takové útoky se často zaměřují na významné ženské politické osobnosti, novinářky a obrádkyně lidských práv nebo jinak známé ženy, ale může k nim dojít i v jiném prostředí, například v areálech vysokých škol, ve škole a na pracovišti. Proti tomuto druhu násilí na internetu je třeba zakročit zejména v případech, kdy k útokům dochází v širokém měřítku, například ve formě hromadného obtěžování ze strany značného počtu lidí. Minimální pravidla pro trestný čin kybernetického obtěžování by měla rovněž zahrnovat nevyžádané zaslání obrazového, filmového nebo podobného materiálu zobrazujícího pohlavní orgány určité osobě (tzv. cyberflashing), pokud je pravděpodobné, že takové jednání způsobí této osobě vážnou psychickou újmu. Cyberflashing je běžnou formou zastrašování a umlčování žen. Minimální pravidla týkající se trestného činu kybernetického obtěžování by měla zahrnovat rovněž pravidla týkající se situací, kdy jsou osobní informace oběti zpřístupněny veřejnosti prostřednictvím informačních a komunikačních technologií bez jejího souhlasu za účelem podněcování jiných osob k tomu, aby oběti způsobily fyzickou nebo vážnou psychickou újmu (tzv. doxing).

- (25) Nárůst využívání internetu a sociálních médií vedl v posledních letech k strmému nárůstu veřejného podněcování k násilí a nenávisti, a to i na základě genderu. Nenávistné verbální projevy lze digitálními prostředky snadno a rychle sdílet s velkým počtem osob, což je dále umocněno disinhibičním efektem internetu, neboť vzhledem k předpokládané anonymitě online prostředí a pocitu beztrestnosti pociťují lidé menší zábrany se na těchto verbálních projevech podílet. Ženy jsou často na internetu terčem sexistických a misogynních nenávistných projevů, které se mohou vystupňovat v trestné činy z nenávisti páchané offline. Takovému jednání je třeba předcházet nebo bránit mu již v rané fázi. Výrazy používané při tomto typu podněcování neodkazují vždy přímo na gender osoby, na kterou míří, ale jeho předpojatou motivaci lze dovodit z celkového obsahu nebo kontextu.

- (26) Trestný čin kybernetického podněcování k násilí nebo nenávisti předpokládá, že podněcování není vyjádřeno v čistě soukromém kontextu, nýbrž veřejně za použití informačních a komunikačních technologií. Jeho kvalifikace by tudíž měla vyžadovat veřejné šíření, které by mělo být chápáno tak, že zahrnuje zpřístupnění určité části materiálu podněcujícího k násilí nebo nenávisti potenciálně neomezenému počtu osob prostřednictvím informačních a komunikačních technologií, tj. snadné zpřístupnění materiálu uživatelům obecně, aniž by byl od poskytovatele materiálu nutný další krok, bez ohledu na to, zda tyto osoby přístup k těmto informacím skutečně využijí. Proto pokud přístup k materiálu vyžaduje registraci nebo přijetí do určité skupiny uživatelů, měly by se tyto informace považovat za veřejně šířené pouze v případě, že k registraci uživatelů usilujících o přístup k materiálu nebo k jejich přijetí do skupiny dochází automaticky, bez lidského rozhodnutí nebo výběru, pokud jde o osoby, jimž se přístup udělí. Při posuzování toho, zda se jedná o materiál podněcující k nenávisti nebo násilí, by příslušné orgány měly zohlednit základní práva na svobodu projevu zakotvená v článku 11 Listiny.
- (27) S cílem zajistit rovnováhu mezi svobodou projevu a stíháním trestného činu kybernetického podněcování k násilí nebo nenávisti, měly by mít členské státy možnost trestat pouze jednání, které pravděpodobně povede k narušení veřejného pořádku, nebo jednání, které je výhrůžné, zneužívající nebo urážlivé. Uplatňování těchto podmínek, vyžaduje-li to vnitrostátní právo, by nemělo vést k oslabení účinnosti ustanovení vymezujícího trestný čin kybernetického podněcování k násilí nebo nenávisti.

- (28) Sankce, které je možné ukládat za trestné činy vymezené v této směrnici, by měly být účinné, přiměřené a odrazující. Za tímto účelem by měly být v případě trestných činů spáchaných fyzickými osobami stanoveny minimální horní hranice sazby trestu odnětí svobody. Tresty odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby, které tato směrnice stanoví za trestné činy spáchané fyzickými osobami, by měly být ukládány přinejmenším v případě nejzávažnějších forem této trestné činnosti.
- (29) Oběti by měly mít možnost oznamovat trestné činy násilí na ženách nebo domácího násilí a předkládat příslušné důkazy snadno, aniž by byly vystaveny sekundární nebo opakované viktimizaci. Je nanejvýš důležité, aby oběti bylo při oznamování trestného činu vždy, kdy je to možné, doporučeno obrátit se na specializované kontaktní místo bez ohledu na to, zda bylo podáno trestní oznámení. Takovým kontaktním místem by mohl být vyškolený policista nebo odborník vyškolený pro pomoc obětem.
- (30) Členské státy by měly kromě osobního oznamování poskytnout možnost podávat trestní oznámení online nebo prostřednictvím jiných dostupných a bezpečných informačních a komunikačních technologií pro oznamování násilí na ženách nebo domácího násilí, alespoň pokud jde o kybernetické trestné činy sdílení intimního nebo zmanipulovaného materiálu bez souhlasu, kybernetické pronásledování, kybernetické obtěžování, cyberflashing a kybernetické podněcování k násilí nebo nenávisti vymezené v této směrnici. Oběti by měly mít možnost nahrát materiály ke svému oznámení, jako jsou například snímky obrazovky zobrazující údajné násilné jednání.

- (31) S ohledem na specifika násilí na ženách a domácího násilí a zvýšené riziko, že oběti své trestní oznámení stáhnou, přestože se staly obětí trestného činu, je důležité, aby byly příslušné důkazy v úplnosti zajištěny co nejdříve v souladu s platnými vnitrostátními procesními pravidly.
- (32) Členské státy mohou rozšířit poskytování právní pomoci obětem, včetně bezplatné právní pomoci, při oznamování trestných činů, pokud tak stanoví vnitrostátní právo. Při posuzování prostředků oběti pro účely rozhodování o poskytnutí právní pomoci by členské státy měly vzít v úvahu skutečný přístup oběti k jejím finančním zdrojům. Domácí násilí může mít podobu ekonomické kontroly pachatelem a oběti nemusí mít reálný přístup ke svým vlastním finančním zdrojům.

(33) V případě domácího násilí a násilí na ženách, zejména pokud je páčáno blízkými rodinnými příslušníky nebo partnery, může být oběť pod takovým nátlakem ze strany pachatele, že se bojí obrátit na příslušné orgány i přesto, že je v ohrožení života. Členské státy by proto měly zajistit, aby jejich pravidla důvěrnosti nebránila zdravotnickým pracovníkům v podání oznámení příslušným orgánům, mají-li dostatečné důvody se domnívat, že bezprostředně hrozí vážná fyzická újma. Takové oznámení je odůvodněné, neboť takové činy nemusí být oznámeny osobami, které je zažívají nebo jsou jejich přímými svědky. Stejně tak domácí násilí nebo násilí na ženách, které postihuje děti, mnohdy zastaví až třetí osoby, které si u dítěte povšimnou neobvyklého chování nebo fyzické újmy. K účinné ochraně dětí před těmito formami násilí je třeba neprodleně přijmout odpovídající opatření. Ani odborníci, včetně zdravotnických, sociálních nebo pedagogických pracovníků, kteří přicházejí do styku s dětskými oběťmi, by proto neměli být omezováni požadavky na zachování důvěrnosti, mají-li dostatečné důvody se domnívat, že dítěti byla způsobena vážná fyzická újma. Pokud odborníci takové případy násilí oznámí, měly by členské státy zajistit, aby nenesli odpovědnost za porušení důvěrnosti. V souladu s článkem 7 Listiny by však měla být chráněna povinnost mlčenlivosti právníků, která je odůvodněna základním posláním, které plní právníci v demokratické společnosti. Stanoví-li tak vnitrostátní právo, měla by být rovněž chráněna povinnost duchovních zachovávat mlčenlivost nebo rovnocenné zásady platné pro ochranu svobody náboženského vyznání. Možností, aby odborníci oznamovali takové případy násilí, navíc nejsou dotčena vnitrostátní pravidla o zachování důvěrnosti nebo zdroje použitelné v souvislosti se sdělovacími prostředky.

- (34) S cílem zamezit nedostatečnému oznamování v případech, kdy je obětí dítě, by měly být zavedeny bezpečné postupy, jimiž bude moci oznámení snadno učinit i dítě. Může se jednat například o dotazování ze strany příslušných orgánů jednoduchou a srozumitelnou formou. Členské státy by měly v co největší možné míře dbát na to, aby byli k dispozici odborníci, kteří se specializují na péči o děti a jejich podporu, a mohli být dětem nápomocni v postupech oznamování. Mohou nastat okolnosti, kdy taková pomoc nemusí být relevantní, například z důvodu vospělosti dítěte nebo v případě oznamování online, nebo kdy by se taková pomoc mohla ukázat jako obtížná, například v řídce osídlených oblastech.
- (35) Je důležité, aby členské státy zajistily, aby oběti, které jsou státními příslušníky třetích zemí, bez ohledu na pobytový status, nebyly odrazovány od oznamování případů násilí na ženách nebo domácího násilí a aby s nimi bylo zacházeno nediskriminačním způsobem, pokud jde o jejich pobytový status, v souladu s cíli směrnice 2012/29/EU. Za účelem ochrany všech obětí před opakovaným násilím je důležité uplatňovat přístup zaměřený na oběti. Zejména by mělo být zajištěno, aby výkon řízení o navrácení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES⁶ nebránil obětem ve výkonu jejich práva být vyslechnut podle směrnice 2012/29/EU. Ze solidárních, humanitárních nebo jiných důvodů mohou členské státy v souladu se směrnicí 2008/115/ES rozhodnout o udělení autonomního povolení k pobytu nebo jiného povolení zakládajícího oprávnění k pobytu státnímu příslušníku třetí země, který neoprávněně pobývá na jejich území, a mají splnit povinnost podle uvedené směrnice pokud možno zohlednit zvláštní potřeby zranitelných osob během lhůty k dobrovolnému opuštění území, pokud je taková lhůta podle uvedené směrnice poskytnuta.

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (*Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98*).

- (36) Prodlení při zpracování trestních oznámení týkajících se násilí na ženách a domácího násilí může pro oběti znamenat zvláštní rizika, neboť jim stále může hrozit bezprostřední nebezpečí a vzhledem k tomu, že pachatelé jsou mnohdy blízcí rodinní příslušníci nebo manželé. Příslušné orgány by proto měly být řádně vyškoleny a měly by mít k vyšetřování a stíhání těchto činů odpovídající odborné znalosti a účinné vyšetřovací nástroje, aniž by musely zřizovat odborné služby nebo jednotky.
- (37) Vyšetřování nebo stíhání znásilnění by nemělo záviset na tom, zda oběť nebo zástupce oběti takové činy oznámí, ani na trestním oznámení oběti nebo jejího zástupce. Stejně tak by trestní řízení mělo pokračovat i v případě, že oběť toto trestní oznámení stáhne. Tím není dotčena pravomoc orgánů činných v trestním řízení zastavit trestní řízení z jiných důvodů, například pokud dospějí k závěru, že neexistují dostatečné důkazy pro pokračování v trestním řízení.
- (38) Oběti domácího násilí a sexuálního násilí obvykle potřebují okamžitou ochranu a zvláštní podporu, například v případě partnerského násilí, u něhož je obvykle vysoká míra recidivy. Individuální posouzení potřeb oběti by proto mělo být zahájeno v co nejranější fázi, například v okamžiku, kdy oběť poprvé přijde do kontaktu s příslušnými orgány, co nejdříve poté, co oběť poprvé přijde do kontaktu s příslušnými orgány, nebo jakmile vznikne podezření, že se tato osoba stala obětí domácího násilí nebo sexuálního násilí. To lze provést ještě předtím, než oběť trestný čin formálně oznámí, nebo z vlastního podnětu příslušného orgánu, oznamuje-li trestný čin třetí strana.

- (39) Při posuzování potřeb oběti v oblasti ochrany a podpory by hlavním zájmem mělo být zajištění bezpečnosti oběti a poskytnutí individualizované podpory, mimo jiné s přihlédnutím ke konkrétní situaci oběti. Okolnosti vyžadující zvláštní pozornost mohou zahrnovat například těhotenství oběti, její závislost na pachateli či na podezřelém nebo vztah k němu, riziko, že se oběť vrátí k pachateli nebo podezřelému, nedávné odloučení od pachatele nebo podezřelého, potenciální riziko, že ke kontrole nad obětí budou použity děti, riziko pro oběti se zdravotním postižením a riziko použití zvířat v zájmovém chovu k vyvíjení nátlaku na oběť. Rovněž je třeba vzít v úvahu stupeň psychické nebo ekonomické kontroly pachatele nebo podezřelého nad obětí.
- (40) Za účelem zajištění komplexní podpory a ochrany obětí by se do posuzování rizik, jež obětím hrozí, a vhodných podpůrných opatření měly na základě jasných pokynů od členských států zapojit všechny příslušné orgány a subjekty, nikoliv pouze donucovací a justiční orgány. V těchto pokynech by měly být zahrnuty faktory, které je třeba vzít v úvahu při posuzování rizika hrozícího ze strany pachatele nebo podezřelého, včetně toho, že podezřelí obvinění z méně závažných trestných činů jsou pravděpodobně stejně nebezpeční jako osoby obviněné ze závažnějších trestných činů, zejména v případech domácího násilí a nebezpečného pronásledování. Příslušné orgány by měly individuální posouzení pravidelně přezkoumávat s cílem zajistit, aby nezůstala opomenuta žádná nová potřeba ochrany nebo podpory oběti. K takovému přezkumu by mohlo dojít například v důležitých okamžicích procesu, jako je zahájení soudního řízení, vynesení rozsudku nebo příkazu nebo v souvislosti s řízením o změně úpravy péče o dítě nebo práva na styk s dítětem.

- (41) S cílem zabránit sekundární a opakované viktimizaci, zastrašování a odvetným opatřením by se na závislé osoby měla vztahovat stejná ochranná opatření, jaká jsou poskytnuta oběti, pokud nic nenasvědčuje tomu, že závislé osoby zvláštní potřeby nemají. Příslušné orgány by měly posoudit, zda něco nasvědčuje tomu, že závislá osoba nemá zvláštní potřebu ochrany, protože pokud lze určit, že potřeba zvláštní ochrany neexistuje, byla by opatření založená na nesprávném předpokladu potřeby zvláštní ochrany nepřiměřená. Závislé osoby mladší 18 let jsou vzhledem ke své zranitelnosti ohroženy zejména citovou újmou, která poškozuje jejich vývoj. Pokud tak stanoví vnitrostátní právo, lze za podobně ohrožené považovat i jiné závislé osoby.

- (42) Oběti často potřebují zvláštní podporu. S cílem zajistit, aby jim byla nabídnuta účinná podpora, měly by příslušné orgány obětem doporučit, aby se obrátily na vhodné služby podpory. Tak by tomu mělo být zejména v případě, kdy se při individuálním posouzení zjistí, že oběť potřebuje zvláštní podporu. Při rozhodování o tom, zda dětské oběti odkázat na služby podpory, musí být prvořadým hlediskem nejlepší zájem těchto obětí, jak je stanoveno v článku 24 Listiny. Členské státy by měly zajistit, aby zpracování souvisejících osobních údajů příslušnými orgány bylo založeno na právních předpisech v souladu s příslušnými ustanoveními o zákonnosti zpracování stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁷ a v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680⁸. Tyto právní předpisy by měly poskytovat vhodné záruky ochrany osobních údajů, které respektují podstatu práva na ochranu údajů a stanoví vhodná a konkrétní opatření na ochranu základních práv a zájmů jednotlivců. Pokud příslušné orgány předají službám podpory osobní údaje oběti, které doporučily, aby se na tyto služby podpory obrátila, měly by zajistit, aby se předávané údaje omezily na to, co je nezbytné k informování služeb podpory o okolnostech případu, a obětem se tak mohlo dostat odpovídající podpory a ochrany. Služba podpory by měla uchovávat osobní údaje pouze po dobu nezbytně nutnou a v každém případě nejdéle po dobu pěti let nebo kratší, je-li stanovena ve vnitrostátním právu, po posledním kontaktu mezi službou podpory a obětí.

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1.).

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

- (43) Za účelem zajištění účinné ochrany obětí a závislých osob by členské státy měly přijmout nezbytná opatření, aby zajistily dostupnost příkazů k vykázání, omezujících příkazů a ochranných příkazů.
- (44) Aniž by to nahrazovalo zatčení a vazbu podezřelých a pachatelů trestných činů, na něž se nadále vztahují vnitrostátní právní předpisy, měly by členské státy zajistit, aby v situacích bezprostředního nebezpečí, například pokud bezprostředně hrozí újma nebo k ní již došlo a je pravděpodobné, že se bude opakovat, bylo možné vydávat příkazy k vykázání, omezující příkazy nebo ochranné příkazy a aby v takových relevantních situacích a v případech, kdy podle vnitrostátního práva jsou takové příkazy vydávány pouze na žádost oběti, byly oběti informovány o možnosti takovou žádost podat.
- (45) Ochranné příkazy mohou obnášet zákaz vstupu pachatele nebo podezřelého do určitých lokalit, zákaz přiblížit se k oběti nebo závislým osobám na menší než předepsanou vzdálenost nebo je kontaktovat, a to i prostřednictvím online rozhraní. Ochranné příkazy mohou v případě potřeby rovněž zahrnovat zákaz držení palných nebo letálních zbraní. Příkazy k vykázání, omezující příkazy nebo ochranné příkazy by měly být vydávány buď na dobu určitou, nebo do doby, než budou změněny nebo zrušeny.

- (46) Elektronické sledování umožňuje v příslušných případech zajistit dodržování příkazů k vykázání, omezujících příkazů a ochranných příkazů, zajišťovat důkazy o porušení těchto příkazů a zlepšit dohled nad pachateli. S ohledem na okolnosti případu a právní povahu řízení by mělo být ve vhodných a relevantních případech zvaženo elektronické sledování, je-li k dispozici, s cílem zajistit vymáhání příkazů k vykázání, omezujících příkazů a ochranných příkazů. Pokud se používá elektronický monitoring, oběti by měly být vždy informovány o jeho možnostech a omezeních.
- (47) Za účelem zajištění účinnosti příkazů k vykázání, omezujících příkazů a ochranných příkazů by jejich nedodržení mělo podléhat sankcím. Sankce mohou být trestněprávní nebo netrestní povahy a mohou zahrnovat tresty odnětí svobody, pokuty nebo jakékoli sankce, které jsou účinné, přiměřené a odrazující. Je důležité, aby oběti měly možnost být informovány o porušení příkazů k vykázání, omezujících příkazů nebo ochranných příkazů, pokud by takové porušení mohlo mít dopad na jejich bezpečnost. Vzhledem k tomu, že porušení příkazů k vykázání, ochranných příkazů nebo omezujících příkazů mohou zvýšit rizika a vyžadovat zavedení další ochrany, mělo by být po nahlášeném porušení okamžitě provedeno nové individuální posouzení.

- (48) Předkládání důkazů o sexuálním chování oběti v minulosti, sexuálních preferencích a stylu oblékání oběti s cílem zpochybnit její důvěryhodnost a absenci souhlasu v případech sexuálního násilí, zejména znásilnění, může posílit přetrvávání škodlivých stereotypů o obětech a vést k opakované nebo sekundární viktimizaci. Členské státy by proto měly zajistit, aby důkazy týkající se sexuálního chování oběti v minulosti nebo jiných aspektů jejího soukromého života, které jsou s ním spojeny, byly přípustné pouze tehdy, je-li to nezbytné pro posouzení konkrétní otázky v případě nebo pro výkon práva na obhajobu.
- (49) Vzhledem k jedinečným specifikám a okolnostem spojeným s trestnými činy násilí na ženách a domácího násilí mají velkou hodnotu pokyny pro donucovací orgány a státní zastupitelství. Z důvodu zvláštní zranitelnosti obětí je nezbytné poskytnout pokyny ohledně toho, jak by s nimi mělo být zacházeno v jednotlivých fázích procesu, aby se zvýšilo povědomí o této problematice a zabránilo sekundární viktimizaci při řešení těchto druhů trestných činů. Pokyny pro státní zastupitelství lze chápat jako procesní příručku i jako souhrn osvědčených postupů. Pokud jde o to, jak přistupovat k obětem a jak s nimi zacházet v souladu s jejich jedinečnými okolnostmi a zkušenostmi, mohou odborné poradenství a poradenství založené na každodenní interakci s oběťmi nabídnout zejména služby odborné podpory pro ženy. Členské státy se vybízejí, aby při vytváření a revizi takových pokynů vedly se službami odborné podpory pro ženy konzultace a spolupracovaly s nimi. Členské státy by měly své pokyny pro donucovací orgány a státní zastupitelství přezkoumat, dojde-li k významnému vývoji v jejich právních rámcích nebo ve společnosti obecně. To by mohlo zahrnovat případy, kdy dochází k podstatným změnám stávajících právních předpisů nebo ustálené judikatury nebo kdy se objevují nové trendy nebo formy násilí, zejména pokud technologický vývoj vede k novým formám kybernetického násilí.

- (50) Vzhledem ke složitosti a závažnosti trestných činů násilí na ženách a domácího násilí a k potřebám zvláštní podpory obětí by členské státy měly zajistit, aby určené orgány poskytovaly dodatečnou podporu a věnovaly se prevenci těchto trestných činů. Dobré předpoklady k plnění těchto úkolů mají vzhledem ke svým odborným znalostem v oblasti diskriminace na základě pohlaví vnitrostátní orgány pro rovné zacházení zřízené v souladu se směrnicí Rady 2004/113/ES⁹ a se směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES¹⁰ a 2010/41/EU¹¹. Aby tyto orgány mohly účinně plnit své úkoly, měly by členské státy zajistit, aby jim byly poskytnuty dostatečné lidské a finanční zdroje.

⁹ Směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování (Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 37).

¹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 23).

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/41/EU ze dne 7. července 2010 o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a o zrušení směrnice Rady 86/613/EHS (Úř. věst. L 180, 15.7.2010, s. 1).

- (51) Některé trestné činy, na něž se vztahuje tato směrnice, s sebou nesou zvýšené riziko opakované, dlouhodobé nebo dokonce neustálé viktimizace. Toto riziko vzniká zejména v souvislosti s trestnými činy, při nichž je prostřednictvím informačních a komunikačních technologií zpřístupněn materiál, který je výsledkem určitých trestných činů kybernetického násilí, a to s ohledem na snadnost a rychlost, s jakou lze tento materiál ve velkém měřítku šířit, a na obtíže, s nimiž je jeho odstraňování nezdůvodněná spojeno. Toto riziko obvykle přetrvává i po odsouzení. Za účelem účinné ochrany práv obětí těchto trestných činů by proto členské státy měly přijmout vhodná opatření k neprodlenému odstranění dotčeného materiálu. Vzhledem k tomu, že odstranění u zdroje nemusí být vždy proveditelné, například kvůli právním nebo praktickým komplikacím v souvislosti s provedením nebo výkonem příkazu k odstranění, měly by mít členské státy rovněž možnost stanovit opatření k neprodlenému znemožnění přístupu k takovému materiálu.
- (52) Ustanoveními této směrnice o příkazech a jiných opatřeních k odstranění určitého materiálu a znemožnění přístupu k němu by neměla být dotčena příslušná pravidla stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065¹². Tyto příkazy by měly být zejména v souladu se zákazem ukládat obecné povinnosti sledování či aktivního zjišťování skutečností a se zvláštními požadavky uvedeného nařízení ve věci příkazů k odstranění nezákonného obsahu online.

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách) (Úř. věst. L 277, 27.10.2022, s. 1).

- (53) Opatření k neprodlenému odstranění nebo znemožnění přístupu k materiálu by měla zahrnovat zejména zmocnění vnitrostátních orgánů k vydávání příkazů poskytovatelům hostingových služeb, aby odstranili jednu nebo více konkrétních částí dotčeného materiálu anebo k nim znemožnili přístup. Vnitrostátní orgány by měly mít možnost příkazy ke znemožnění přístupu adresovat rovněž jiným relevantním poskytovatelům zprostředkovatelských služeb.
- (54) Veškerá opatření k odstranění obsahu nebo znemožnění přístupu, zejména včetně příkazů odstranění nebo znemožnění přístupu, mohou mít vliv na práva a zájmy jiných stran než obětí – jako jsou poskytovatelé obsahu, poskytovatelé hostingových služeb, jejichž služby mohou být využity, a koncoví uživatelé těchto služeb –, jakož i na obecný zájem. Proto by mělo být zajištěno, aby takové příkazy a jiná opatření bylo možné přijímat pouze transparentním způsobem a aby byly stanoveny odpovídající záruky s cílem zajistit, aby uvedené příkazy a opatření zůstaly omezeny na to, co je nezbytné a přiměřené, že bude zajištěna právní jistota, že poskytovatelé hostingových služeb, další relevantní poskytovatelé zprostředkovatelských služeb a poskytovatelé obsahu budou moci uplatnit své právo na účinnou soudní ochranu v souladu s vnitrostátním právem a že bude zajištěna spravedlivá rovnováha mezi veškerými dotčenými právy a zájmy, včetně základních práv všech dotčených stran v souladu s Listinou. Právě pečlivé zvážení všech dotčených práv a zájmů v jednotlivých případech je důležité.

- (55) Vzhledem k potenciální důležitosti materiálu, který může být předmětem příkazů nebo jiných opatření přijatých podle této směrnice za účelem odstranění tohoto materiálu nebo znemožnění přístupu k němu pro účely vyšetřování nebo stíhání příslušných trestných činů podle trestního práva, by měla být přijata nezbytná opatření, která příslušným orgánům umožní takový materiál v případě potřeby získat nebo zabezpečit. Tato opatření by mohla spočívat například v požadavku, aby relevantní poskytovatelé hostingových služeb nebo jiní relevantní poskytovatelé zprostředkovatelských služeb předali materiál těmto orgánům nebo jej uchovávali po určitou dobu, která není delší, než je nezbytné. Veškerá taková opatření by měla zajistit zabezpečení materiálu, měla by být rozumná a přiměřená a v souladu s platnými pravidly pro ochranu osobních údajů.
- (56) S cílem zabránit sekundární viktimizaci by měly mít oběti možnost získat v průběhu trestního řízení odškodnění.
- (57) Služby odborné podpory by měly poskytovat podporu obětem všech forem násilí na ženách a domácího násilí, včetně sexuálního násilí, mrzačení ženských pohlavních orgánů, nucených sňatků, nucených potratů a sterilizace, sexuálního obtěžování a různých forem kybernetického násilí. Obětem by měly být nabídnuty služby odborné podpory bez ohledu na to, zda podaly trestní oznámení.

- (58) Služby odborné podpory by měly poskytovat podporu obětem přizpůsobenou jejich specifickým potřebám. Tuto podporu by měla poskytovat osoba stejného genderu, pokud je o to požádáno nebo je to vhodné vzhledem k situaci a pokud je taková osoba k dispozici. V návaznosti na požadavky stanovené ve směrnici 2012/29/EU je třeba doplnit právní rámec s cílem zajistit, aby služby odborné podpory měly k dispozici všechny nástroje nezbytné k poskytování cílené a integrované podpory obětem s ohledem na jejich specifické potřeby. Tyto služby by mohly být poskytovány nad rámec obecných služeb podpory pro oběti, nebo jako jejich nedílná součást, přičemž obecné služby podpory se v takovém případě mohou obracet na již existující subjekty, které poskytují odbornou podporu, jako jsou služby odborné podpory pro ženy. Odbornou podporu mohou poskytovat veřejné orgány, organizace na podporu obětí nebo jiné nevládní organizace s přihlédnutím k zeměpisné charakteristice a demografickému složení členských států. Těmto orgánům nebo organizacím by měly být přiděleny dostatečné lidské a finanční zdroje. Pokud služby poskytují nevládní organizace, měly by členské státy zajistit, aby jim byly poskytnuty odpovídající finanční prostředky.
- (59) Při poskytování poradenství a podpory obětem mohou hrát klíčovou úlohu služby odborné podpory pro ženy, včetně středisek podpory pro ženy, azylových domů pro ženy, linek pomoci, krizových center pro oběti znásilnění, center pro pomoc obětem sexuálního násilí a služeb primární prevence. Rovněž je mohou poskytovat nevládní organizace vedené ženami.

- (60) Oběti obvykle potřebují ochranu a podporu zahrnující rozmanité potřeby. Za účelem účinného řešení těchto potřeb by členské státy měly poskytovat služby odborné podpory na jednom místě, nebo koordinací služeb prostřednictvím kontaktního místa nebo usnadněním přístupu k těmto službám pomocí jednotného online přístupu. Jednotný online přístup by zajistil, aby oběti, které se nacházejí v odlehlých oblastech nebo se do těchto středisek nemohou dostavit osobně, měly rovněž přístup k těmto službám. Jednotný online přístup by měl přinejmenším zahrnovat založení jednotné a aktualizované internetové stránky s veškerými relevantními informacemi o dostupných službách podpory a ochrany a s údaji o tom, jak tyto služby kontaktovat. Tyto internetové stránky by měly být vytvořeny tak, aby je mohly využívat i osoby se zdravotním postižením.
- (61) Oběti mají vzhledem k prožitému traumatu specifické potřeby podpory. Služby odborné podpory by měly obětem poskytovat pomoc, která je posílí a pomůže jim při zotavení. Tyto služby by měly být k dispozici v dostatečném rozsahu a měly by být odpovídajícím způsobem rozšířeny na území každého členského státu s přihlédnutím k zeměpisným a demografickým charakteristikám dotčeného členského státu a k nabídce online nástrojů. Za tímto účelem by odborná podpora měla být podle možnosti vždy poskytována v jazyce, kterému oběť může rozumět, a způsobem přiměřeným jejímu věku.
- (62) Služby odborné podpory, včetně azylových domů a krizových center pro oběti znásilnění, by měly být samozřejmostí během krizí a nouzových stavů, zdravotní krize nevyjímaje. Je třeba usilovat o to, aby poskytování těchto služeb pokračovalo v situacích, kdy se počet případů domácího násilí a násilí na ženách obvykle zvyšuje.

- (63) Pomoc a podpora obětem by měly být poskytovány před zahájením trestního řízení, v jeho průběhu a po přiměřenou dobu po jeho skončení, například pokud je stále zapotřebí lékařská péče kvůli závažným fyzickým nebo psychickým důsledkům násilí nebo pokud je ohrožena bezpečnost oběti, zejména v důsledku prohlášení učiněných obětí během řízení.
- (64) Traumatická povaha sexuálního násilí, včetně znásilnění, vyžaduje mimořádně citlivý přístup od vyškolených a odborných pracovníků. Oběti tohoto typu násilí potřebují okamžitou podporu v traumatických stavech v kombinaci s okamžitým forenzním vyšetřením za účelem zajištění důkazního materiálu pro budoucí stíhání. Krizová centra pro oběti znásilnění nebo centra pro pomoc obětem sexuálního násilí by měla být v dostatečném počtu a přiměřeně rozmístěna na území každého členského státu s přihlédnutím k zeměpisné charakteristice a demografickému složení dotčeného členského státu. Tato centra mohou být součástí stávajícího systému zdravotní péče v tomto členském státě. Obdobně i oběti mrzačení ženských pohlavních orgánů, kterými jsou často dívky, obvykle potřebují cílenou podporu. Členské státy by proto měly poskytovat zvláštní podporu, která by byla potřebám těchto obětí přizpůsobena. Vzhledem ke specifické situaci obětí těchto trestných činů a k jejich zranitelnosti s tím spojené je třeba, aby při poskytování této odborné podpory byly dodrženy nejvyšší standardy ochrany soukromí a důvěrnosti.

- (65) Sexuální obtěžování na pracovišti je podle směrnic 2004/113/ES, 2006/54/ES a 2010/41/EU považováno za formu diskriminace na základě pohlaví. Sexuální obtěžování na pracovišti má závažné negativní důsledky pro oběti i zaměstnavatele. Obětem i zaměstnavatelům by měly být poskytovány interní nebo externí poradenské služby, pokud je sexuální obtěžování na pracovišti podle vnitrostátního práva výslovně kvalifikováno jako trestný čin. Tyto služby by měly zahrnovat poskytování informací o způsobech náležitého řešení případů sexuálního obtěžování na pracovišti a o dostupných právních prostředcích za účelem vykázní pachatele z pracoviště.
- (66) Členské státy se vybízejí k zajištění toho, aby vnitrostátní linky pomoci byly vedle již existujících linek dostupné bezplatně prostřednictvím čísla harmonizovaného na úrovni Unie, konkrétně 116 016, a byly k dispozici nepřetržitě. Veřejnost by měla být o existenci a používání tohoto harmonizovaného čísla odpovídajícím způsobem informována. Provoz těchto linek by měl být umožněn službám odborné podpory, včetně služeb odborné podpory pro ženy, v souladu s vnitrostátní praxí. Stávající poskytovatelé linek pomoci, včetně nevládních organizací, mají s poskytováním těchto služeb značné zkušenosti. Podpora poskytovaná prostřednictvím těchto linek by měla zahrnovat krizové poradenství a poskytování informací obětem o osobních službách, jako jsou azylové domy, odborné služby podpory, další relevantní sociální a zdravotnické služby nebo policie. Linky pomoci pro oběti trestných činů by měly mít možnost doporučit obětem, aby se obrátily na odborné služby podpory, specializované linky pomoci nebo na obojí, pokud to oběti potřebují a pokud o to požádají.

(67) Zásadní význam pro ochranu obětí před násilnými činy mají azylové domy a jiné vhodné provizorní ubytování pro oběti násilných činů. Kromě bezpečného místa k pobytu by azylové domy měly nabízet nezbytnou podporu u vzájemně propojených problémů, které souvisejí se zdravím obětí, včetně jejich duševního zdraví, jejich finanční situací a dobrými životními podmínkami jejich dětí a v konečném důsledku by měly dokázat připravit oběti na samostatný život. Členské státy by měly zajistit, aby azylové domy a jiné vhodné provizorní ubytování byly k dispozici v dostatečném počtu. Pojem „dostatečný počet“ má zajistit, aby byly uspokojeny potřeby všech obětí, a to pokud jde o azylové domy i o odbornou podporu. Závěrečná zpráva o činnosti pracovní skupiny Rady Evropy pro boj proti násilí páchanému na ženách, včetně domácího násilí, ze září 2008 doporučuje, aby v každém regionu bylo dostupné bezpečné ubytování ve specializovaných azylových domech pro ženy, s dostupností jednoho místa pro rodinu na 10 000 obyvatel. Počet azylových domů by však měl záviset na realistickém odhadu skutečných potřeb. Totožnost obětí z řad žen, které zůstávají v těchto domech, by měla zůstat důvěrná, aby byla zajištěna jejich bezpečnost. Azylové domy by měly být vybaveny tak, aby odpovídaly specifickým potřebám žen, včetně zajištěním prostor vyhrazených pouze ženám. Azylové domy a jiné vhodné provizorní ubytování by měly být k dispozici závislým osobám do 18 let věku. Bezpečnost a dobré životní podmínky obětí, které zůstávají v těchto azylových domech a ubytovacích zařízeních, však zůstává hlavní prioritou, zejména pokud oběti a závislé osoby ve věku blízkém dospělosti sdílejí ubytování. Pokud azylové domy nejsou bezplatné a členské státy požadují příspěvek od obětí, které jsou v nich nebo v provizorním ubytování ubytovány, měl by být tento příspěvek finančně dostupný a neměl by bránit obětem v přístupu k azylovým domům ani k provizornímu ubytování. V azylových domech by měl být přítomen vyškolený a odborný personál, který se bude obětem věnovat a poskytovat jim podporu.

- (68) Za účelem účinného zmírnění negativních důsledků pro děti by opatření na jejich podporu měla zahrnovat odborné psychologické poradenství přizpůsobené věku, vývojovým potřebám a individuální situaci dítěte, v případě potřeby s pediatrickou péčí, a měla by být poskytnuta, jakmile mají příslušné orgány dostatečné důvody se domnívat, že oběťmi mohly být děti, včetně dětských svědků . Při poskytování podpory dětem by měla být prvořadým hlediskem práva dítěte stanovená v článku 24 Listiny.
- (69) Vzhledem k celoživotním důsledkům násilí na ženách nebo domácího násilí pro děti, jejichž rodiče byli v důsledku těchto trestných činů usmrceni, by členské státy měly zajistit, aby tyto děti mohly plně využívat výhod této směrnice, zejména prostřednictvím cílených ochranných a podpůrných opatření, a to i během všech příslušných soudních řízení.
- (70) Za účelem zajištění bezpečnosti dětí při případných návštěvách pachatele nebo podezřelého, který vykonává rodičovskou zodpovědnost s právem na styk s dítětem, jak je vymezeno v použitelném vnitrostátním občanském právu, by členské státy měly zajistit, aby byla k dispozici neutrální místa se zajištěným dohledem, včetně orgánů sociálně-právní ochrany dětí, aby se tyto návštěvy mohly uskutečňovat v nejlepším zájmu dítěte. V případě potřeby by návštěvy měly probíhat za přítomnosti úředníků z oblasti sociálně-právní ochrany dětí. Je-li nezbytné zajistit provizorní ubytování, měly by být děti přednostně ubytovány společně s osobou vykonávající rodičovskou zodpovědnost, jež není pachatelem ani podezřelým . Vždy je třeba vzít v úvahu nejlepší zájem dítěte.

- (71) Oběti, které se potýkají s diskriminací na základě pohlaví v kombinaci s diskriminací na základě jakýchkoli jiných důvodů, jsou vystaveny zvýšenému riziku násilí. Mohly by sem patřit ženy se zdravotním postižením, ženy, jejichž pobytový status nebo povolení k pobytu se odvíjí od pobytového statusu nebo povolení k pobytu jiné osoby, migrantky bez dokladů, žadatelky o mezinárodní ochranu, ženy prchající před ozbrojeným konfliktem, ženy postižené bezdomovectvím, ženy menšinového rasového nebo etnického původu, ženy žijící ve venkovských oblastech, ženy provozující prostituci, ženy s nízkými příjmy, zadržované ženy, lesbické, gay, bisexuální, transsexuální nebo intersexuální osoby, starší ženy nebo ženy s poruchami způsobenými užíváním alkoholu a drog. Obětem, které se potýkají s diskriminací na základě pohlaví v kombinaci s diskriminací na základě jakýchkoli jiných důvodů, by proto měla být poskytnuta zvláštní ochrana a podpora.
- (72) Násilí na ženách a domácím násilí jsou neúměrně vystaveny ženy se zdravotním postižením, které v jeho důsledku mnohdy mají obtíže s přístupem k ochranným a podpurným opatřením. členské státy by proto měly zajistit, aby tyto ženy mohly plně využívat práv stanovených v této směrnici na rovnoprávném základě s ostatními osobami a náležitě pamatovat na zvláštní zranitelnost těchto obětí a obtíže, které pravděpodobně budou mít při hledání pomoci.

- (73) Opatření pro prevenci násilí na ženách a domácího násilí by měla vycházet z komplexního přístupu zahrnujícího primární, sekundární a terciární preventivní opatření. Primární preventivní opatření by se měla zaměřit na předcházení násilí a mohla by zahrnovat iniciativy, jako jsou osvětové kampaně a cílené vzdělávací programy, s cílem zvýšit povědomí široké veřejnosti o různých projevech všech forem násilí a jejich důsledcích a o významu souhlasu v mezilidských vztazích v raném věku. Sekundární preventivní opatření by měla být zaměřena na včasné odhalení násilí a prevenci jeho progresu nebo eskalace v raném stadiu. Terciární prevence by se měla zaměřit na prevenci recidivy trestné činnosti a sekundární viktimizaci a na žádoucí zvládnutí následků násilí a mohla by zahrnovat podporu intervence přítomných osob, center včasné intervence a intervenčních programů.
- (74) Členské státy by měly přijmout vhodná preventivní opatření. Tato opatření by mohla zahrnovat osvětové kampaně k potírání násilí na ženách a domácího násilí. Prevence se rovněž může stát součástí formálního vzdělávání, zejména v podobě většího důrazu na sexuální výchovu, sociálně-emoční dovednosti a empatii a na osvojování si postupů, jak navazovat zdravé vztahy založené na vzájemném respektu. S ohledem na jazykové bariéry a různé úrovně gramotnosti a schopností by členské státy měly zaměřit cílená opatření na skupiny se zvýšeným rizikem, mezi něž patří děti, s přihlédnutím k jejich věku a vyspělosti, a dále osoby se zdravotním postižením, osoby s poruchami způsobenými užíváním alkoholu a drog a lesbické, gay, bisexuální, transgender nebo intersexuální osoby.

- (75) Členské státy by měly přijmout opatření, která budou předcházet šíření škodlivých genderových stereotypů, aby se podařilo vymýtit představu o podřízenosti žen nebo stereotypních úlohách žen a mužů. To by mohlo zahrnovat opatření, jež budou usilovat o to, aby kultura, zvyk, náboženské vyznání, tradice nebo čest nebyly důvodem k obhajobě trestných činů násilí na ženách nebo domácího násilí nebo nevedly k jejich mírnějšímu postihu. Preventivní opatření by měla motivovat muže a chlapce k tomu, aby šli příkladem a podpořili rovnost žen a mužů, ale měla by se rovněž zaměřit na překonávání stereotypů, které mužům brání při hledání pomoci v situacích, kdy je násilí namířeno proti nim. Vzhledem k tomu, že děti jsou již od útlého věku vystaveny genderovým rolím, které utvářejí jejich vlastní vnímání a ovlivňují jejich akademickou a profesní volbu, jakož i očekávání ohledně jejich ženské či mužské role v životě, je zásadní zabývat se genderovými stereotypy již během předškolního vzdělávání a péče.
- (76) S cílem zaměřit zdroje tam, kde jsou nejvíce zapotřebí, by měl být požadavek na přijetí preventivních opatření ke zvýšení povědomí o mrzačení ženských pohlavních orgánů a nucených sňatcích a také rozsah těchto opatření úměrný počtu osob v dotčeném členském státě, které jsou touto praktikou ohroženy nebo kterých se týká.

(77) Aby oběti byly identifikovány a dostalo se jim odpovídající podpory a ochrany, měly by členské státy zajistit, aby úřední osoby, u nichž je pravděpodobné, že s oběťmi přijdou do styku, získaly odbornou přípravu a cílené informace. Soudní zaměstnanci by měli mít povinnost tuto odbornou přípravu absolvovat pouze tehdy, pokud je pravděpodobné, že přijdou do styku s oběťmi, a tato příprava by měla být uzpůsobena úrovni odpovídající jejich kontaktu s oběťmi. Odbornou přípravu je třeba podporovat u právníků, státních zástupců a soudců, ale také u odborníků, kteří poskytují služby podpory pro oběti nebo služby restorativní justice. Tato příprava by měla podle potřeby rovněž zahrnovat odbornou přípravu zaměřenou na zvláštní služby podpory, jež by obětem měly být zprostředkovány, nebo specializovanou odbornou přípravu, je-li činnost uvedených osob zaměřena na oběti se zvláštními potřebami, a zvláštní psychologickou odbornou přípravu. Odborná příprava by měla zahrnovat rizika zastrašování, opakované a sekundární viktimizace a související prevenci, jakož i dostupnost opatření na ochranu a podporu obětí. Aby bylo možné předcházet případům sexuálního obtěžování na pracovišti a náležitě je řešit, měly by absolvovat odbornou přípravu i osoby vykonávající funkce dohledu, pokud je sexuální obtěžování na pracovišti podle vnitrostátního práva výslovně kvalifikováno jako trestný čin. Tyto osoby by rovněž měly získat informace o riziku násilí páchaného třetími osobami. „Násilím páchaným třetími osobami“ se rozumí násilí, které by mohli zaměstnanci utrpět na pracovišti od jiné osoby než spolupracovníka, a jedná se například o případy sexuálního obtěžování zdravotních sester pacientem.

- (78) Za účelem zavedení komplexního přístupu k prevenci a potírání všech forem násilí na ženách a domácího násilí by členské státy měly zajistit, aby příslušné úřední osoby a odborníci absolvovali odbornou přípravu v oblasti koordinované multidisciplinární spolupráce s cílem zajistit, aby příslušné státní orgány rychle vyřizovaly jim přiřazené případy a aby se do jejich řešení zapojili příslušní odborníci, a to i v oblasti zdravotnických, právních, vzdělávacích nebo sociálních služeb. Způsob organizace této odborné přípravy by měly určit členské státy. Povinnosti stanovené v této směrnici by neměly být vykládány tak, že narušují autonomii vysokoškolských institucí.
- (79) S cílem předejít nedostatečnému oznamování případů by měly členské státy při sestavování obsahu odborné přípravy, zejména pokud jde o škodlivé genderové stereotypy, ale i v oblasti prevence trestné činnosti, spolupracovat s donucovacími orgány, které jsou z povahy své činnosti v úzkém kontaktu s oběťmi a se skupinami ohroženými násilím.
- (80) Měly by být zavedeny intervenční programy s cílem předcházet riziku páčání trestných činů násilí na ženách nebo domácího násilí či recidivy této trestné činnosti a toto riziko minimalizovat. Intervenční programy by měli provádět vyškolení a kvalifikovaní odborníci. Intervenční programy by měly cílit na vytváření bezpečných vztahů a pachatele trestných činů nebo osoby, u nichž hrozí, že se dopustí protiprávního jednání, vést zejména k tomu, jak se v mezilidských vztazích chovat nenásilným způsobem a jak zvládat sklony k násilnému chování. Členské státy by pro intervenční programy mohly využít společné normy a pokyny vypracované Evropským institutem pro rovnost žen a mužů.

- (81) Pachatelé násilí nebo podezřelému ze spáchání násilí, na které se vztahuje tato směrnice a vůči nimž byl vydán příkaz k vykázání, omezující příkaz nebo ochranný příkaz, by měly být poskytnuty informace o dostupných intervenčních programech.
- (82) Pokud jde o trestné činy naplňující skutkovou podstatu znásilnění, měli by být pachatelé vybídnuti k účasti na intervenčních programech ke snížení rizika recidivy trestné činnosti.
- (83) Členské státy by měly přijímat a provádět účinné, komplexní a koordinované politiky zahrnující veškerá příslušná opatření, jejichž cílem je předcházet všem formám násilí na ženách a domácího násilí a potírat je. V jejich rámci by se práva oběti měla stát ústředním bodem všech opatření. Členskými státy by měla být dána možnost rozhodnout, které orgány budou určeny nebo zřízeny jako úřední subjekty odpovědné za koordinaci, provádění, monitorování a hodnocení politik a opatření, jejichž cílem je předcházet všem formám násilí, na něž se tato směrnice vztahuje, a potírat je v souladu se zásadou procesní autonomie členských států a za podmínky, že tyto orgány budou mít nezbytné pravomoci k plnění úkolů stanovených touto směrnicí. Členské státy by měly zajistit minimální míru koordinace na ústřední a, je-li to vhodné, i na regionální nebo místní úrovni v souladu s vnitrostátním právem, aniž je dotčeno rozdělení pravomocí v každém členském státě. Tato koordinace by mohla být součástí vnitrostátních akčních plánů.

- (84) Organizace občanské společnosti, včetně nevládních organizací pracujících s oběťmi, zahrnují širokou škálu aktérů s různými úlohami a pověřenými. Tyto organizace poskytují cenné odborné znalosti a jejich zapojení a příspěvky by mohly být přínosné při navrhování a provádění vládních politik, stejně jako při souvisejících procesech jejich monitorování.
- (85) V rámci boje proti násilí páchanému na ženách a domácímu násilí by členské státy měly přijmout vnitrostátní akční plány.
- (86) Aby mohly oběti trestných činů kybernetického násilí vymezených v této směrnici účinně uplatnit své právo na odstranění nezákonného materiálu souvisejícího s těmito trestnými činy, měly by členské státy podporovat samoregulační spolupráci mezi relevantními poskytovateli zprostředkovatelských služeb. Za účelem včasného odhalování takového materiálu a jeho účinného potírání a za účelem poskytnutí odpovídající pomoci a podpory obětem těchto trestných činů by členské státy rovněž měly usnadnit zavedení nebo zvyšování osvěty, pokud jde o stávající dobrovolná samoregulační opatření, jako jsou kodexy chování. Toto usnadnění by mělo zahrnovat samoregulační opatření pro účely odhalování systematických rizik, zejména za účelem posílení mechanismů určených k potírání kybernetického násilí a ke zkvalitňování odborné přípravy zaměstnanců poskytovatelů zprostředkovatelských služeb zapojených do prevence násilí a do poskytování pomoci obětem a jejich podpory. Tato samoregulační opatření by mohla doplňovat opatření na úrovni Unie, zejména opatření podle nařízení (EU) 2022/2065.

- (87) Výměna osvědčených postupů a konzultace v jednotlivých případech v rámci mandátů Eurojustu, Evropské justiční sítě pro trestní věci a dalších příslušných agentur Unie by mohly mít značný význam pro prevenci a potírání všech forem násilí na ženách a domácího násilí.
- (88) Politiky, jejichž cílem je adekvátně potírat násilí na ženách a domácí násilí mohou být formulovány pouze na základě komplexních a srovnatelných rozčleněných údajů. Za účelem účinného monitorování vývoje v členských státech se členské státy rovněž vybízí k tomu, aby prováděly pravidelné průzkumy. Toho lze dosáhnout pomocí harmonizované metodiky Komise (Eurostatu).
- (89) Pro účely této směrnice by členské státy měly zajistit, aby se údaje shromažďované pro účely této směrnice omezily na to, co je nezbytně nutné pro podporu monitorování prevalence a trendů násilí na ženách a domácího násilí a pro předkládání nových politických strategií v této oblasti. Členské státy by měly poskytovat požadované údaje Evropskému institutu pro rovnost žen a mužů, aby bylo možné tyto údaje srovnávat, hodnotit a analyzovat na úrovni Unie.

- (90) Veškeré zpracování osobních údajů prováděné podle této směrnice, včetně výměny nebo předávání osobních údajů příslušnými orgány, musí být prováděno v souladu s nařízením (EU) 2016/679 a směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES¹³ a (EU) 2016/680 . Veškeré zpracování osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie musí být prováděno v souladu s nařízeními Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794¹⁴, (EU) 2018/1725¹⁵ a (EU) 2018/1727¹⁶ nebo s jakýmkoli jinými platnými pravidly Unie pro ochranu údajů.
- (91) Tato směrnice stanoví minimální pravidla, a členské státy proto mohou přijmout nebo zachovat přísnější trestněprávní pravidla pro vymezení trestných činů a sankcí v oblasti násilí páchaného na ženách. Pokud jde o ustanovení této směrnice týkající se práv obětí, mohou členské státy zavést nebo zachovat ustanovení s vyššími normami, včetně těch, jež obětem nabízejí vyšší úroveň ochrany a podpory.

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 138).

- (92) Jelikož cíle této směrnice, totiž prevenci a potírání násilí na ženách a domácímu násilí v rámci Unie na základě minimálních společných pravidel, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu rozsahu a účinků zamýšlených opatření může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.
- 93) V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, oznámilo Irsko dopisem ze dne 22. června 2022 své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.
- (94) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (95) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 a dne 5. dubna 2022 vydal své stanovisko,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Kapitola 1

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla týkající se prevence a potírání násilí na ženách a domácího násilí. Stanoví minimální pravidla týkající se:
 - a) vymezení trestných činů a sankcí v oblasti sexuálního vykořisťování žen a dětí a trestné činnosti v oblasti výpočetní techniky;
 - b) práv obětí všech forem násilí na ženách nebo domácího násilí před zahájením trestního řízení, v jeho průběhu a po přiměřenou dobu po jeho skončení;
 - c) ochrany a podpory obětí, prevence a včasné intervence.

2. Kapitoly 3 až 7 se vztahují na všechny oběti trestných činů násilí na ženách a domácího násilí bez ohledu na jejich gender. Těmito oběťmi jsou oběti činů kvalifikovaných podle kapitoly 2 jako trestné činy a oběti jakéhokoli jiného násilí na ženách nebo domácího násilí, které je kvalifikovány jako trestný čin podle jiných právních aktů Unie nebo podle vnitrostátního práva.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „násilím na ženách“ všechny činy genderově podmíněného násilí zaměřené vůči ženě či dívce proto, že je žena či dívka, nebo které postihuje ženy či dívky nepoměrně více a které vedou nebo pravděpodobně povedou k fyzické, sexuální, psychické nebo ekonomické újmě nebo utrpení, včetně hrozeb takovým činem, donucování či svévolného zbavení svobody, ať na veřejnosti nebo v soukromí;
- b) „domácím násilím“ všechny činy fyzického, sexuálního, psychického nebo ekonomického násilí, k nimž dojde v rámci rodiny či domácnosti, bez ohledu na biologické nebo zákonné rodinné vazby, nebo mezi bývalými či současnými manželi a partnery, bez ohledu na to, zda pachatel sdílí nebo sdílel společné bydliště s obětí;
- c) „obětí“ každá osoba bez ohledu na její gender, jež utrpěla újmu přímo způsobenou násilím na ženách nebo domácím násilím, včetně dětí, které utrpěly újmu, protože byly svědky domácího násilí;
- d) „poskytovatelem hostingových služeb“ poskytovatel hostingové služby vymezené v čl. 3 písm. g) bodě iii) nařízení (EU) 2022/2065;
- e) „poskytovatelem zprostředkovatelských služeb“ poskytovatel zprostředkovatelské služby vymezené v čl. 3 písm. g) nařízení (EU) 2022/2065;

- f) „dítětem“ se rozumí každá osoba mladší 18 let;
- g) „závislou osobou“ dítě oběti nebo jakákoli osoba jiná než pachatel nebo podezřelý žijící ve stejné domácnosti jako oběť, o kterou oběť pečuje a kterou podporuje;
- h) „příslušným orgánem“ jakýkoli orgán veřejné moci určený podle vnitrostátního práva jako příslušný k plnění některé z povinností stanovených v této směrnici.

Kapitola 2

Trestné činy týkající se sexuálního vykořisťování žen a dětí a trestná činnost v oblasti výpočetní techniky

Článek 3

Mrzačení ženských pohlavních orgánů

Členské státy zajistí, aby následující úmyslné jednání bylo možno trestat jako trestný čin:

- a) odstranění, infibulace nebo provedení jakéhokoli jiného mrzačení ženských velkých stydkých pysků, malých stydkých pysků nebo klitorisu nebo jejich částí;
- b) donucení nebo přiměnění ženy nebo dívky k podstoupení některého z úkonů uvedených v písmeni a);

Článek 4
Nucený sňatek

Členské státy zajistí, aby následující úmyslné jednání bylo možné trestat jako trestný čin:

- a) donucení dospělé osoby nebo dítěte k uzavření manželství;
- b) vylákání dospělé osoby nebo dítěte na území jiného státu, než je stát jejich pobytu, za účelem donucení této dospělé osoby nebo dítěte k uzavření manželství.

Článek 5
Sdílení intimního nebo zmanipulovaného materiálu bez souhlasu

1. Členské státy zajistí, aby následující úmyslné jednání bylo možné trestat jako trestný čin:

- a) veřejné zpřístupnění obrazového, filmového nebo podobného materiálu, který explicitním způsobem zobrazuje sexuální aktivity nebo intimní partie určité osoby, prostřednictvím informačních a komunikačních technologií bez souhlasu této osoby, pokud je pravděpodobné, že takovým jednáním bude této osobě způsobena vážná újma;
- b) výroba, manipulace nebo úprava obrazového, filmového nebo podobného materiálu tak, aby vyvolával dojem, že se určitá osoba účastnila explicitně zobrazených sexuálních aktivit, a jeho následné zpřístupnění veřejnosti prostřednictvím informačních a komunikačních technologií bez souhlasu této osoby, pokud je pravděpodobné, že takovým jednáním bude této osobě způsobena vážná újma;

c) vyhrožování tím, že se přistoupí k jednání uvedenému v písmeni a) nebo b) s cílem přinutit určitou osobu k určitému konání, k souhlasu s určitým jednáním nebo k tomu, aby se určitého konání zdržela.

2. Ustanovením odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku není dotčena povinnost respektovat práva, svobody a zásady stanovené v článku 6 Smlouvy o EU a toto ustanovení se použije, aniž jsou dotčeny základní zásady týkající se svobody projevu a informací a svobody umění a věd, jak jsou provedeny v právu Unie nebo vnitrostátním právu.

Článek 6

Kybernetické pronásledování

Členské státy zajistí, aby úmyslné jednání spočívající v opakovaném nebo soustavném sledování určité osoby prostřednictvím informačních a komunikačních technologií za účelem sledování nebo monitorování pohybu a činností uvedené osoby bez jejího souhlasu nebo bez zákonného oprávnění bylo možné trestat jako trestný čin, pokud je pravděpodobné, že takové jednání způsobí této osobě vážnou újmu.

Článek 7

Kybernetické obtěžování

Členské státy zajistí, aby následující úmyslné jednání bylo možné trestat jako trestný čin:

a) opakované nebo soustavné výhružné jednání zaměřené na určitou osobu, přinejmenším pokud takové jednání zahrnuje vyhrožování spácháním trestných činů, prostřednictvím informačních a komunikačních technologií, pokud je pravděpodobné, že takové jednání vzbudí vážné obavy této osoby o vlastní bezpečnost nebo bezpečnost závislých osob;

- b) zapojení se společně s jinými osobami prostřednictvím informačních a komunikačních technologií do veřejně přístupného výhrůžného nebo urážlivého jednání namířeného proti určité osobě, pokud je pravděpodobné, že takové jednání způsobí této osobě vážnou psychickou újmu;
- c) nevyžádané zasílání obrazového, filmového nebo jiného podobného materiálu zobrazujícího pohlavní orgány určité osobě prostřednictvím informačních a komunikačních technologií, pokud je pravděpodobné, že takové jednání způsobí této osobě vážnou psychickou újmu;
- d) zpřístupnění materiálů obsahujících osobní údaje určité osoby veřejnosti prostřednictvím informačních a komunikačních technologií bez jejího souhlasu s cílem podnítit jiné osoby k tomu, aby této osobě způsobily fyzickou újmu nebo vážnou psychickou újmu.

Článek 8

Kybernetické podněcování k násilí nebo k nenávisti

1. Členské státy zajistí, aby úmyslné podněcování k násilí nebo k nenávisti namířené proti skupině osob nebo proti příslušníkovi takové skupiny vymezené na základě genderu, k němuž dochází tak, že prostřednictvím informačních a komunikačních technologií jsou veřejně šířeny materiály, jež takové podněcování obsahují, bylo možné trestat jako trestný čin.
2. Členské státy si mohou pro účely odstavce 1 zvolit, že budou trestat pouze jednání, jehož projevy by pravděpodobně vedly k narušení veřejného pořádku, nebo jednání, které je výhrůžné, zneužívající nebo urážlivé.

Článek 9

Návod, pomoc a pokus

1. členské státy zajistí, aby návod ke spáchání kteréhokoli z trestných činů uvedených v článcích 3 až 6 a v čl. 7 prvním pododstavci písm. b) bylo možné trestat jako trestný čin.
2. členské státy zajistí, aby pomoc ke spáchání kteréhokoli z trestných činů uvedených v čl. 3 prvním pododstavci písm. a) a článcích 4 až 8 bylo možné trestat jako trestný čin.
3. členské státy zajistí, aby pokus o spáchání kteréhokoli z trestných činů uvedených v článcích 3 a 4 bylo možné trestat jako trestný čin.

Článek 10

Sankce

1. členské státy zajistí, aby za trestné činy uvedené v článcích 3 až 9 bylo možno uložit účinné, přiměřené a odrazující trestní sankce.
2. členské státy zajistí, aby za trestné činy uvedené v článku 3 bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let .
3. členské státy zajistí, aby za trestné činy uvedené v článku 4 bylo možné uložit trest odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně tři roky.

4. Členské státy zajistí, aby za trestné činy uvedené v člancích 5 a 6, čl. 7 prvním pododstavci písm. a), b) a d) a článku 8 bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně jeden rok.

Článek 11

Přítěžující okolnosti

V rozsahu, v jakém nejsou následující okolnosti součástí skutkové podstaty trestných činů uvedených v člancích 3 až 8, přijmou členské státy nezbytná opatření k zajištění toho, aby v souvislosti s příslušnými trestnými činy uvedenými v těchto člancích bylo možné v souladu s vnitrostátním právem za přítěžující okolnost považovat jednu nebo více z těchto okolností:

- a) trestný čin nebo jiný trestný čin násilí na ženách nebo domácího násilí byl spáchán opakovaně;
- b) trestný čin byl spáchán vůči osobě, která se stala zranitelnou vlivem konkrétních okolností, jako je stav závislosti nebo fyzického, duševního, mentálního nebo smyslového postižení ;
- c) trestný čin byl spáchán vůči dítěti;
- d) trestný čin byl spáchán v přítomnosti dítěte;
- e) trestný čin byl spáchán společným jednáním dvou či více osob;
- f) trestnému činu předcházelo mimořádné násilí nebo jím byl provázen;

- g) trestný čin byl spáchán za použití zbraně nebo pod hrozbou jejího použití;
- h) trestný čin byl spáchán za použití síly nebo pod hrozbou jejího použití, nebo za použití nátlaku;
- i) jednání mělo za následek smrt oběti nebo jí způsobilo vážnou fyzickou nebo psychickou újmu;
- j) pachatel byl již dříve usvědčen z trestných činů stejné povahy;
- k) trestný čin byl spáchán na bývalém nebo současném manželovi nebo partnerovi;
- l) trestný čin byl spáchán členem rodiny oběti nebo osobou, která bydlí spolu s obětí;
- m) trestný čin byl spáchán tak, že se zneužilo uznávaného postavení důvěry, autority nebo vlivu;
- n) trestný čin byl spáchán vůči určité osobě z důvodu, že tato osoba byla veřejným činitelem, novinářem nebo obráncem lidských práv;
- o) trestný čin byl spáchán se záměrem zachovat nebo obnovit takzvanou „čest“ osoby, rodiny, komunity nebo jiné podobné skupiny;
- p) trestný čin byl spáchán se záměrem potrestat oběť za její sexuální orientaci, gender, barvu pleti, náboženské vyznání, sociální původ nebo politické přesvědčení.

Článek 12
Soudní příslušnost

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná ke stanovení své soudní příslušnosti ve vztahu k trestným činům uvedeným v článcích 3 až 9, pokud:
 - a) byl trestný čin spáchán zcela nebo zčásti na jeho území nebo
 - b) pachatel je jeho státním příslušníkem.

2. Členský stát vyrozumí Komisi, rozhodne-li se rozšířit svou soudní příslušnost ve vztahu k trestným činům uvedeným v článku 3 až 9, které byly spáchány mimo jeho území, pokud:
 - a) je trestný čin spáchán proti osobě, která je jeho státním příslušníkem nebo má v tomto členském státě obvyklé bydliště, nebo
 - b) pachatel trestného činu má obvyklé bydliště na jeho území.

3. Členské státy zajistí, aby jejich soudní příslušnost ve vztahu k trestným činům uvedeným v článcích 5 až 9 zahrnovala situace, kdy je trestný čin spáchán prostřednictvím informačních a komunikačních technologií přístupných z jejich území bez ohledu na to, zda je poskytovatel zprostředkovatelských služeb usazen na jejich území.

4. V případech uvedených v odst. 1 písm. b) tohoto článku každý členský stát zajistí, aby jeho soudní příslušnost ve vztahu k trestným činům, uvedeným v člancích 3 a 4 nebyla podmíněna tím, že jednání uvedené v těchto člancích je trestné ve státě, kde bylo spácháno.
5. V případech uvedených v odst. 1 písm. b) přijmou členské státy nezbytná opatření k zajištění toho, aby výkon jejich soudní příslušnosti nebyl vázán na splnění podmínky, že trestní stíhání může být zahájeno pouze na základě oznámení podaného obětí v místě, kde byl trestný čin spáchán, nebo na základě oznámení ze strany státu, na jehož území byl trestný čin spáchán.

Článek 13

Promlčecí doby

1. V zájmu účinného boje proti trestným činům uvedeným v člancích 3 až 9 přijmou členské státy opatření nezbytná pro stanovení promlčecí doby dostatečně dlouhé, počítáno od spáchání trestného činu, aby mohly být dané trestné činy vyšetřovány a stíhány a aby mohlo proběhnout soudní řízení a být vydáno soudní rozhodnutí. Promlčecí doba musí být úměrná závažnosti dotčeného trestného činu.
2. Je-li obětí dítě, začíná promlčecí doba pro trestné činy uvedené v článku 3 běžet nejdříve poté, co oběť dosáhla věku 18 let.

Kapitola 3

Ochrana obětí a přístup ke spravedlnosti

Článek 14

Oznamování násilí na ženách nebo domácího násilí

1. Vedle práv obětí při podávání trestního oznámení podle článku 5 směrnice 2012/29/EU členské státy zajistí, aby oběti mohly oznamovat násilí na ženách nebo domácí násilí příslušným orgánům prostřednictvím přístupných a snadno použitelných a dostupných informačních kanálů. To zahrnuje, alespoň v případě kybernetických trestných činů uvedených v článcích 5 až 8 této směrnice, možnost oznamování online nebo prostřednictvím jiných dostupných a bezpečných informačních a komunikačních technologií, aniž jsou dotčena vnitrostátní procesní pravidla týkající se formalizace oznamování online.

Členské státy zajistí, aby možnost podat oznámení online nebo prostřednictvím jiných dostupných a bezpečných informačních a komunikačních technologií zahrnovala možnost předkládat důkazy prostředky stanovenými v prvním pododstavci, aniž jsou dotčena vnitrostátní procesní pravidla týkající se formalizace předkládání důkazů.

2. Členské státy zajistí, aby oběti měly přístup k právní pomoci v souladu s článkem 13 směrnice 2012/29/EU. Členské státy mohou rozšířit právní pomoc na oběti oznamující trestné činy, pokud tak stanoví vnitrostátní právo.

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření za účelem povzbuzení všech osob, které vědí nebo mají v dobré víře podezření, že došlo ke spáchání násilí na ženách nebo domácího násilí nebo že lze spáchání násilných činů očekávat, aby tyto činy oznámily příslušným orgánům bez obav z negativních důsledků.
4. Členské státy zajistí, aby zdravotničtí pracovníci, na které se vztahují povinnosti zachování důvěrnosti, měli možnost podat oznámení příslušným orgánům, pokud mají dostatečné důvody se domnívat, že existuje bezprostřední riziko, že bude určité osobě způsobena vážná fyzická újma v důsledku násilí na ženách nebo domácího násilí.
5. Členské státy zajistí, aniž by byla dotčena pravidla týkající se zákonné povinnosti právníků zachovávat mlčenlivost, či stanoví-li tak vnitrostátní právo, pravidla týkající se povinnosti duchovních zachovávat mlčenlivost nebo rovnocenné zásady, aby pracovníci, na které se podle vnitrostátního práva vztahují povinnosti související se zachováním mlčenlivosti, měli v případě, že obětí je dítě, možnost podat oznámení příslušným orgánům, pokud mají dostatečné důvody se domnívat, že v důsledku násilí na ženách nebo domácího násilí byla způsobena vážná fyzická újma dítěti.
6. Členské státy zajistí, aby v případě, že násilí na ženách nebo domácí násilí oznámí příslušným orgánům děti, byly postupy oznamování bezpečné, důvěrné a navržené a přístupné způsobem a jazykem vstřícným k dětem a přiměřeně jejich věku a vyspělosti.

Členské státy zajistí, aby odborníci vyškolení v práci s dětmi byli nápomocni při postupech oznamování, aby se zajistil soulad těchto postupů s nejlepším zájmem dítěte.

Členské státy zajistí, aby v případě, že se na násilném činu podílí osoba vykonávající rodičovskou zodpovědnost, nebyla možnost dítěte tento čin oznámit podmíněna souhlasem této osoby a aby příslušné orgány přijaly opatření nezbytná k ochraně bezpečnosti dítěte před tím, než je uvedená osoba o oznámení informována.

Článek 15

Vyšetřování a stíhání

1. Členské státy zajistí, aby osoby, útvary nebo služby, které vyšetřují a stíhají násilí na ženách nebo domácí násilí, měly dostatečné odborné znalosti v této oblasti a efektivní vyšetřovací nástroje k účinnému vyšetřování a stíhání těchto činů, zejména ke shromažďování, analýze a zajišťování elektronických důkazů v případech kybernetických trestných činů uvedených v článcích 5 až 8.
2. Členské státy zajistí, aby oznámené násilí na ženách nebo domácí násilí byly neprodleně zpracovány a předány příslušným orgánům pro účely vyšetřování a stíhání a pro účely přijetí ochranných opatření podle článku 19, je-li to nezbytné.
3. Mají-li příslušné orgány dostatečné důvody k podezření, že mohl být spáchán trestný čin, vyšetří násilí na ženách nebo domácího násilí na základě trestního oznámení nebo z vlastního podnětu bezodkladně a účinným způsobem. Zajistí, aby byl vyhotoven úřední záznam, a uchovávají záznamy o příslušných zjištěních a důkazech v souladu s vnitrostátním právem.

4. S cílem pomoci při zajišťování důkazů na dobrovolném základě, zejména v případech sexuálního násilí, příslušné orgány bezodkladně odkáží oběti na příslušné zdravotnické pracovníky nebo služby podpory uvedené v článcích 25, 26 a 27, kteří se na pomoc při zajišťování důkazů specializují. Oběti musí být co nejdříve informovány o důležitosti toho, aby byly důkazy zajištěny.
5. Členské státy zajistí, aby vyšetřování nebo stíhání znásilnění nebylo závislé na tom, zda oběť nebo zástupce oběti čin oznámí, ani na trestním oznámení oběti nebo jejího zástupce a aby trestní řízení nebylo zastaveno pouze z toho důvodu, že trestní oznámení bylo staženo.

Článek 16

Individuální posouzení s cílem zjistit potřeby ochrany obětí

1. Vedle požadavků na individuální posouzení stanovených v článku 22 směrnice 2012/29/EU členské státy zajistí, aby byly požadavky uvedené v tomto článku splněny alespoň ve vztahu k obětem sexuálního násilí a obětem domácího násilí.
2. V co nejranější fázi, například v okamžiku prvního kontaktu s příslušnými orgány nebo co nejdříve po prvním kontaktu s nimi se prostřednictvím individuálního posouzení, a je-li to vhodné, ve spolupráci se všemi relevantními příslušnými orgány určí potřeby zvláštní ochrany obětí.

3. Individuální posouzení uvedené v odstavci 2 se zaměří na riziko ze strany pachatele nebo podezřelého. Toto riziko může zahrnovat kteroukoli z těchto okolností:
- a) riziko opakovaného násilí;
 - b) riziko ublížení na zdraví nebo psychické újmy;
 - c) možnost použití zbraní a přístup k nim;
 - d) skutečnost, že pachatel nebo podezřelý žije s obětí;
 - e) zneužívání drog nebo alkoholu pachatelem nebo podezřelým;
 - f) zneužívání dětí;
 - g) problémy v oblasti duševního zdraví, nebo
 - h) nebezpečné pronásledování.
4. V individuálním posouzení uvedeném v odstavci 2 bude zohledněna individuální situace oběti – včetně toho, zda se potýkala nebo potýká s diskriminací na základě pohlaví v kombinaci s diskriminací na základě jakýchkoli jiných důvodů uvedených v článku 21 Listiny, a tudíž čelí zvýšenému riziku násilí –, a její vlastní vylíčení a posouzení situace. Posouzení se provádí v nejlepším zájmu oběti, přičemž se věnuje zvláštní pozornost potřebě zabránit sekundární nebo opakované viktimizaci.

5. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány přijaly přiměřená ochranná opatření s náležitým ohledem na individuální posouzení uvedené v odstavci 2. Tato opatření mohou zahrnovat:
- a) opatření podle článků 23 a 24 směrnice 2012/29/EU;
 - b) vydání příkazů k vykázaní, omezujících příkazů nebo ochranných příkazů podle článku 19 této směrnice;
 - c) opatření k usměrnění chování pachatele nebo podezřelého jiná než uvedená v písmenech a) a b) tohoto odstavce, zejména podle článku 37 této směrnice.
6. Je-li to vhodné, provádí se individuální posouzení uvedené v odstavci 2 ve spolupráci s jinými relevantními příslušnými orgány, v závislosti na fázi řízení, a příslušnými službami podpory, mezi něž patří střediska na ochranu obětí, odborné služby, sociální služby, zdravotničtí odborníci, azylové domy, služby odborné podpory a další relevantní zúčastněné strany;
7. Příslušné orgány pravidelně přezkoumávají individuální posouzení uvedené v odstavci 2 a v příslušných případech přijímají nová nebo aktualizují stávající ochranná opatření v souladu s odstavcem 5 s cílem zajistit, aby tato opatření řešila aktuální situaci oběti.
8. Má se za to, že závislé osoby mají zvláštní potřeby ochrany, aniž by prošly individuálním posouzením uvedeným v odstavci 2, pokud nic nenasvědčuje tomu, že zvláštní potřeby ochrany nemají.

Článek 17

Individuální posouzení potřeb podpory obětí

1. Členské státy zajistí, aby s přihlédnutím k individuálnímu posouzení uvedenému v článku 16 příslušné orgány posoudily individuální potřeby oběti, pokud jde o podporu stanovenou v kapitole 4. Příslušné orgány posoudí individuální potřeby podpory závislých osob podle kapitoly 4, pokud nic nenasvědčuje tomu, že zvláštní potřeby ochrany nemají.
2. Na individuální posouzení potřeb podpory obětí podle odstavce 1 tohoto článku se použije čl. 16 odst. 4, 6 a 7.

Článek 18

Doporučení obrátit se na služby podpory

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že jsou na základě posouzení uvedených v člancích 16 a 17 zjištěny zvláštní potřeby podpory nebo ochrany nebo že oběť požádá o podporu, navázaly služby podpory, například služby odborné podpory, ve spolupráci s příslušnými orgány s oběťmi kontakt a uvedenou podporu jim s náležitým ohledem na jejich bezpečnost nabídly. Členské státy mohou toto navázání kontaktu podmínit souhlasem oběti.
2. Příslušné orgány reagují na žádost oběti o ochranu a podporu bez zbytečného odkladu a koordinovaně.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány mohly v případě potřeby dětským obětem doporučit, aby se obrátily na služby podpory, a to v nezbytných případech i bez předchozího souhlasu osoby vykonávající rodičovskou zodpovědnost.
4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány předaly relevantní osobní údaje týkající se oběti a situace oběti příslušným službám podpory, je-li to nezbytné k tomu, aby se oběti dostalo náležité podpory a ochrany. Tyto údaje se předávají důvěrně. Členské státy mohou předání těchto údajů podmínit souhlasem oběti.
5. Služby podpory uchovávají osobní údaje po dobu nezbytnou pro poskytování služeb podpory a v každém případě ne déle než pět let od posledního kontaktu s obětí.

Článek 19

Příkazy k vykázání, omezující příkazy a ochranné příkazy

1. Členské státy zajistí, aby v situacích bezprostředního ohrožení zdraví nebo bezpečnosti oběti nebo závislých osob měly příslušné orgány pravomoc bez zbytečného odkladu vydat příkaz určený pachateli nebo podezřelému ze spáchání násilného činu spadajícího do působnosti této směrnice, jímž se tomuto pachateli nebo podezřelému příkazuje opustit na dostatečně dlouhou dobu obydlí oběti nebo závislých osob a jímž se pachateli nebo podezřelému zakazuje vstupovat do tohoto obydlí nebo se k tomuto obydlí přiblížit na menší než předepsanou vzdálenost, vstupovat na pracoviště oběti nebo jakýmkoli způsobem navazovat kontakt s obětí nebo se závislými osobami.

Příkaz uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce má okamžitý účinek a nezávisí na tom, zda oběť trestný čin oznámila, ani na zahájení individuálního posouzení podle článku 16.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc vydávat omezující příkazy nebo ochranné příkazy, které jim umožní zajistit po nezbytně nutnou dobu ochranu obětí před jakýmkoli násilnými činy spadajícími do působnosti této směrnice .
3. Členské státy mohou v souladu se svým vnitrostátním právem požadovat, aby příkazy k vykázaní, omezující příkazy a ochranné příkazy podle odstavců 1 a 2 byly vydány na žádost oběti, je-li obětí dospělá osoba.
4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány informovaly oběti, je-li to důležité pro jejich ochranu, o možnosti požádat o příkazy k vykázaní, omezující příkazy nebo ochranné příkazy, jakož i o možnosti požádat o přeshraniční uznání ochranných příkazů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU¹⁷ nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 606/2013¹⁸.
5. Jakékoli porušení příkazů k vykázaní, omezujících příkazů nebo ochranných příkazů musí podléhat účinným, přiměřeným a odrazujícím trestním nebo netrestním sankcím. Členské státy zajistí, aby v případě, že k takovému porušení dojde, byla podle potřeby zvážena revize individuálního posouzení uvedeného v článku 16 v souladu s odstavcem 7 uvedeného článku.

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu (Úř. věst. L 338, 21.12.2011, s. 2).

¹⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 606/2013 ze dne 12. června 2013 o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech (Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 4).

6. Členské státy zajistí, aby byla obětem nabídnuta možnost obdržet bez zbytečného odkladu oznámení o tom, že došlo k porušení příkazu k vykázaní, omezujícího příkazu nebo ochranného příkazu, které by mohlo mít dopad na jejich bezpečnost.
7. Tento článek neukládá členským státům povinnost změnit své vnitrostátní systémy, pokud jde o kvalifikaci příkazů k vykázaní a ochranných příkazů jako institutů trestního, občanského nebo správního práva.

Článek 20

Ochrana soukromí oběti

Členské státy zajistí, aby důkazy týkající se sexuálního chování oběti v minulosti nebo jiných souvisejících aspektů jejího soukromí byly v rámci trestního řízení přípustné, pouze pokud je to relevantní a nezbytné.

Článek 21

Pokyny pro donucovací orgány a státní zastupitelství

Členské státy mohou vydat pokyny týkající se násilí na ženách nebo domácího násilí pro příslušné orgány činné v trestním řízení, včetně pokynů pro státní zastupitelství. Tyto pokyny musí být genderově citlivé, musí mít poradní povahu a mohou zahrnovat návod, jak:

- a) zajistit, aby byly všechny formy násilí na ženách a domácího násilí řádně identifikovány;

- b) zajišťovat a uchovávat relevantní důkazy, včetně online důkazů;
- c) provádět individuální posouzení podle článků 16 a 17, včetně postupu přezkoumání těchto posouzení;
- d) řešit případy, které by mohly vyžadovat vydání nebo provedení příkazů k vykázání, omezujících příkazů nebo ochranných příkazů;
- e) zacházet s oběťmi ohleduplně vzhledem k prožitému traumatu, genderu, zdravotnímu postižení a případně dětskému věku, zajistit právo dítěte být vyslyšeno a jednat v nejlepším zájmu dítěte;
- f) zajistit, aby se s oběťmi zacházelo s respektem a aby řízení probíhalo způsobem, který zabrání sekundární nebo opakované viktimizaci;
- g) plnit potřeby zvýšené ochrany a veškeré příslušné potřeby podpory obětí, které se potýkají s diskriminací na základě pohlaví v kombinaci s diskriminací na základě jakýchkoli jiných důvodů, jak je stanoveno v čl. 33 odst. 1;
- h) identifikovat genderové stereotypy a zamezit jim;
- i) zvyšovat povědomí o všech skupinách obětí domácího násilí;
- j) obětem doporučit, aby se obrátily na služby odborné podpory, včetně zdravotnických služeb, s cílem zajistit, aby se obětem dostalo náležitého zacházení a aby případy násilí na ženách a domácího násilí byly náležitě řešeny bez zbytečného odkladu, a
- k) zajistit ochranu soukromí a důvěrných informací obětí.

S cílem zajistit, aby pokyny uvedené v prvním pododstavci byly vhodně aktualizovány, jsou podle potřeby přezkoumávány s ohledem na to, jak se uplatňují v praxi.

Článek 22

Úloha vnitrostátních orgánů, včetně orgánů pro rovné zacházení

1. Členské státy určí orgán nebo orgány pověřené prováděním níže uvedených úkolů a přijmou nezbytná související opatření:
 - a) zveřejňování zpráv a vydávání doporučení k veškerým otázkám souvisejícím s násilím na ženách a domácím násilím, včetně shromažďování stávajících osvědčených postupů, a
 - b) výměna dostupných informací s relevantními evropskými subjekty, například s Evropským institutem pro rovnost žen a mužů.

Pro účely prvního pododstavce mohou členské státy vést konzultace s organizacemi občanské společnosti.

2. Orgány uvedené v odstavci 1 tohoto článku mohou být součástí orgánů pro rovné zacházení zřízených podle směrnic 2004/113/ES, 2006/54/ES a 2010/41/EU.

Článek 23

Opatření k odstranění určitého online materiálu

1. Aniž je dotčeno nařízení (EU) 2022/2065, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby veřejně přístupný online materiál uvedený v čl. 5 odst. 1 písm. a) a b) a článcích 7 a 8 této směrnice byl neprodleně odstraněn nebo aby k němu byl znemožněn přístup.

Opatření uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce zahrnují možnost, aby příslušné orgány vydaly k odstranění takového materiálu nebo ke znemožnění přístupu k němu právně závazné příkazy. Členské státy zajistí, aby tyto příkazy splňovaly alespoň podmínky stanovené v čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) 2022/2065.

2. Příkazy uvedené v odst. 1 druhém pododstavci se zasílají poskytovatelům hostingových služeb.

Příslušné orgány mohou v případě, že by odstranění nebylo proveditelné, vydat příkazy ke znemožnění přístupu k dotčenému materiálu rovněž relevantním poskytovatelům zprostředkovatelských služeb jiným než poskytovatelům hostingových služeb, kteří jsou technicky a provozně schopni přijmout opatření ve vztahu k dotčenému materiálu.

3. Členské státy zajistí, aby se v případě, kdy je trestní řízení týkající se trestného činu uvedeného v čl. 5 odst. 1 písm. a) nebo b), článku 7 nebo článku 8 ukončeno, aniž by se dospělo ke zjištění, že byl takový trestný čin spáchán, byly příkazy uvedené v odst. 1 druhém pododstavci tohoto článku zrušeny a jejich adresáti o tom byli informováni.

4. Členské státy zajistí, aby příkazy a jiná opatření uvedená v odstavci 1 byly přijímány transparentním postupem a podléhaly přiměřeným zárukám, zejména s cílem zajistit omezení uvedených příkazů a jiných opatření na to, co je nezbytné a přiměřené, a náležitě zohlednit práva a zájmy všech relevantních zúčastněných stran, včetně jejich základních práv v souladu s Listinou.

Členské státy zajistí, aby poskytovatelé hostingových služeb, jiní relevantní poskytovatelé zprostředkovatelských služeb a poskytovatelé obsahu, kterých se příkaz podle odst. 1 druhého pododstavce týká, měli právo na účinnou soudní ochranu. Toto právo zahrnuje právo napadnout tento příkaz u soudů členského státu, v němž se nachází příslušný orgán, který příkaz vydal.

5. Členské státy zajistí, aby relevantní poskytovatelé obsahu, kterých se týká příkaz uvedený v odst. 1 prvním pododstavci, byli informováni, a to ve vhodných případech poskytovateli hostingových služeb nebo jinými relevantními poskytovateli zprostředkovatelských služeb, kterých se věc týká, o důvodech odstranění materiálu nebo znemožnění přístupu k němu na základě příkazů nebo jiných opatření podle odstavce 1 a o možnosti přístupu k soudní ochraně.
6. Členské státy zajistí, aby odstranění materiálu nebo znemožnění přístupu k němu na základě příkazů nebo jiných opatření podle odstavce 1 nebránilo příslušným orgánům v tom, aby bez zbytečného odkladu získaly či zajistily důkazy nezbytné pro vyšetřování a stíhání trestných činů podle čl. 5 odst. 1 písm. a) nebo b) nebo článku 7 nebo 8.

Článek 24
Odškodnění od pachatele

1. Členské státy zajistí, aby oběti měly v souladu s vnitrostátním právem právo požadovat od pachatele plné odškodnění za újmu způsobenou trestným činem násilí na ženách nebo domácího násilí.
2. Členské státy zajistí, aby oběti mohly v příslušných případech dosáhnout rozhodnutí o odškodnění v trestním řízení.

Kapitola 4
Podpora poskytovaná obětem

Článek 25
Odborná podpora poskytovaná obětem

1. Členské státy zajistí, aby obětem, bez ohledu na to, zda podaly trestní oznámení, byly k dispozici služby odborné podpory uvedené v čl. 8 odst. 3 a čl. 9 odst. 3 směrnice 2012/29/EU.

Nejsou-li služby odborné podpory uvedené v prvním pododstavci poskytovány jako nedílná součást obecných služeb podpory pro oběti, jsou obecné a odborné služby podpory koordinovány.

V rámci služeb odborné podpory uvedených v prvním pododstavci se poskytují:

- a) informace a podpora ve věci veškerých příslušných praktických záležitostí vyplývajících z trestného činu, mimo jiné pokud jde o přístup k bydlení, vzdělávání, péči o dítě, odborné přípravě, finanční podpoře a pomoci v souvislosti se setrváním v zaměstnání nebo s hledáním zaměstnání;
- b) informace o přístupu k právnímu poradenství, včetně možnosti bezplatné právní pomoci, je-li k dispozici;
- c) informace o službách poskytujících lékařské a forenzní vyšetření, které mohou zahrnovat komplexní služby zdravotní péče, a je-li to vhodné, doporučení obrátit se na tyto služby a informace o psychosociálním poradenství, včetně péče při traumatu, a je-li to vhodné, doporučení obrátit se na toto poradenství;
- d) podpora poskytovaná obětem kybernetických trestných činů uvedených v článcích 5 až 8, včetně toho, jak kybernetické trestné činy zdokumentovat, a informace o soudní ochraně a prostředcích nápravy k odstranění online obsahu souvisejícího s trestným činem;
- e) informace o službách podpory pro ženy, krizových centrech pro oběti znásilnění, azylových domech a centrech pro pomoc obětem sexuálního násilí, a je-li to vhodné, doporučení obrátit se na tyto služby a
- f) informace o službách odborné podpory pro oběti vystavené zvýšenému riziku násilí, které mohou zahrnovat služby v oblasti rehabilitace a socioekonomické integrace po sexuálním vykořisťování, a je-li to vhodné, doporučení obrátit se na tyto služby.

2. Služby odborné podpory uvedené v odstavci 1 se poskytují osobně a musí být přizpůsobeny potřebám obětí, snadno přístupné a okamžitě k dispozici, mimo jiné online nebo jinými vhodnými prostředky, jako jsou informační a komunikační technologie .
3. Členské státy pro poskytování služeb odborné podpory uvedených v odstavci 1 zajistí dostatečné lidské a finanční zdroje.

Pokud služby odborné podpory uvedené v odstavci 1 poskytují nevládní organizace, poskytnou jim členské státy přiměřené financování s přihlédnutím k podílu služeb odborné podpory, které již poskytují orgány veřejné moci.

4. Členské státy poskytnou ochranu a služby odborné podpory nezbytné pro komplexní řešení rozmanitých potřeb obětí tak, že tyto služby, včetně služeb poskytovaných nevládními organizacemi, poskytnou ve stejných prostorách, že je koordinují prostřednictvím kontaktního místa nebo že přístup k nim usnadní prostřednictvím jednotného online přístupu.

Služby uvedené v prvním pododstavci zahrnují alespoň bezprostřední lékařskou péči a doporučení obrátit se na další lékařskou péči v souladu s vnitrostátním systémem zdravotní péče, jakož i sociální služby, psychosociální podporu, právní služby a služby policie nebo informace o těchto službách a kontakt na ně.

5. Členské státy zajistí, aby byly pro zdravotnické pracovníky a pracovníky sociálních služeb vydávány pokyny a protokoly k identifikaci obětí a k poskytování vhodné podpory obětem, včetně pokynů o doporučení obrátit se na příslušné služby podpory a zamezení sekundární viktimizace.

Pokyny a protokoly uvedené v prvním pododstavci stanoví, jak řešit specifické potřeby obětí, které jsou vystaveny zvýšenému riziku takového násilí z toho důvodu, že se potýkají s diskriminací na základě pohlaví v kombinaci s diskriminací na základě jakýchkoli jiných důvodů.

Pokyny a protokoly uvedené v prvním pododstavci se vypracují způsobem citlivým ke genderu, prožitému traumatu a případnému dětskému věku ve spolupráci s poskytovateli služeb odborné podpory a jsou přezkoumávány a ve vhodných případech aktualizovány tak, aby odrážely změny v právu a praxi.

6. Členské státy zajistí, aby byly pro služby zdravotní péče poskytující bezprostřední lékařskou péči vydávány pokyny a protokoly k identifikaci obětí a k poskytování vhodné podpory obětem.

Pokyny a protokoly uvedené v prvním pododstavci se týkají uchovávání a vedení důkazní dokumentace a další předávání důkazů příslušným forenzním střediskům v souladu s vnitrostátním právem.

7. Členské státy usilují o to, aby služby odborné podpory uvedené v odstavci 1 byly pro oběti plně funkční i v krizových obdobích, například během zdravotních krizí nebo jiných nouzových stavů.
8. Členské státy zajistí, aby služby odborné podpory uvedené v odstavci 1 byly obětem k dispozici před zahájením trestního řízení, v jeho průběhu a po přiměřenou dobu po jeho skončení.

Článek 26

Odborná podpora poskytovaná obětem sexuálního násilí

1. Členské státy zajistí vhodně vybavená a snadno přístupná krizová centra pro oběti znásilnění nebo centra pro pomoc obětem sexuálního násilí, která mohou být součástí vnitrostátního systému zdravotní péče, s cílem zajistit poskytování účinné péče obětem sexuálního násilí a zabezpečit klinický management znásilnění, včetně pomoci při uchovávaní a vedení důkazní dokumentace.

Centra uvedená v prvním pododstavci zajistí podporu po spáchání trestného činu citlivou vzhledem k prožitému traumatu a v případě potřeby oběti trestného činu doporučí, aby se obrátila na specializovanou podporu v traumatických stavech a poradenství.

Členské státy zajistí, aby oběti sexuálního násilí měly přístup k lékařským a forenzním vyšetřením. Tato vyšetření mohou být poskytována v centrech podle tohoto odstavce nebo ve specializovaných centrech či pracovištích, na něž se oběť na základě doporučení obrátí. Členské státy zajistí koordinaci mezi krizovými centry nebo centry pro pomoc a příslušnými lékařskými a forenzními středisky.

Je-li obětí dítě, poskytují se služby uvedené v tomto odstavci způsobem vstřícným k dětem.

2. Členské státy zajistí, aby oběti sexuálního násilí měly včasný přístup ke službám zdravotní péče, včetně služeb péče o sexuální a reprodukční zdraví, v souladu s vnitrostátním právem.
3. Služby uvedené v odstavci 1 a 2 tohoto článku jsou poskytovány zdarma, aniž jsou dotčeny služby poskytované v rámci vnitrostátního systému zdravotní péče, a jsou přístupné každý den v týdnu. Mohou být součástí služeb uvedených v článku 25.
4. Členské státy zajistí dostatečné zeměpisné rozmístění a kapacitu služeb uvedených v odstavcích 1 a 2 na svém území.
5. Na poskytování podpory obětem sexuálního násilí podle tohoto článku se použije čl. 25 odst. 3 a 7.

Článek 27

Odborná podpora poskytovaná obětem mrzačení ženských pohlavních orgánů

1. Členské státy zajistí, aby obětem mrzačení ženských pohlavních orgánů byla po spáchání trestného činu a následně po nezbytně nutnou dobu poskytována účinná a snadno přístupná podpora přiměřená jejich věku, mimo jiné poskytováním gynekologické, sexuologické a psychologické péče, péče při traumatu a poradenství podle specifických potřeb těchto obětí. Tato podpora by měla zahrnovat poskytování informací o veřejných zdravotnických zařízeních, která provádějí rekonstrukční chirurgii pohlavních orgánů a klitorisu.

Podporu uvedenou v prvním pododstavci mohou poskytovat krizová centra či centra pro pomoc uvedená v článku 26 nebo jakékoli specializované zdravotnické středisko.

2. Na poskytování podpory obětem mrzačení ženských pohlavních orgánů podle tohoto článku se použijí čl. 25 odst. 3 a 7 a čl. 26 odst. 3.

Článek 28

Odborná podpora poskytovaná obětem sexuálního obtěžování na pracovišti

Členské státy zajistí, aby v případech sexuálního obtěžování na pracovišti, které je podle vnitrostátního práva kvalifikováno jako trestný čin, byly obětem a zaměstnavatelům k dispozici poradenské služby. Tyto služby zahrnují poskytování informací o způsobech náležitého řešení takových případů sexuálního obtěžování, včetně informací o dostupných prostředcích nápravy k vykázání pachatele z pracoviště .

Článek 29

Linky pomoci obětem

1. Členské státy zajistí, aby celostátní bezplatné telefonní linky pomoci byly k dispozici nepřetržitě s cílem poskytovat obětem informace a poradenství.

Linky pomoci uvedené v prvním pododstavci mohou provozovat služby odborné podpory v souladu s vnitrostátní praxí.

Informace a poradenství uvedené v prvním pododstavci se poskytují důvěrně nebo s náležitým ohledem na anonymitu oběti.

Členské státy se vybízejí, aby linky pomoci uvedené v prvním pododstavci poskytovaly rovněž prostřednictvím jiných bezpečných a přístupných informačních a komunikačních technologií, včetně online aplikací.

2. Členské státy přijmou vhodná opatření k zajištění toho, aby byly služby uvedené v odstavci 1 tohoto článku přístupné pro koncové uživatele se zdravotním postižením, mimo jiné tím, že budou podporu poskytovat snadno srozumitelným jazykem. Tyto služby musí být přístupné v souladu s požadavky na přístupnost služeb elektronických komunikací stanovenými v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882¹⁹.
3. Členské státy usilují o to, aby služby uvedené v odstavci 1 byly poskytovány v jazyce, kterému oběti mohou rozumět, a to i prostřednictvím telefonického tlumočení.

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ze dne 17. dubna 2019 o požadavcích na přístupnost u výrobků a služeb (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 70).

4. Na poskytování služeb linky pomoci a podpory prostřednictvím informačních a komunikačních technologií podle tohoto článku se použije čl. 25 odst. 3 a 7.
5. Členské státy se vybízejí k zajištění toho, aby služby uvedené v odstavci 1 pro oběti násilí na ženách byly dostupné na čísle harmonizovaném na úrovni Unie, totiž „116 016“, nad rámec případného již existujícího vnitrostátního čísla nebo čísel.
6. Členské státy zajistí, aby byli koncoví uživatelé o existenci linek pomoci a o čísle, na které mohou volat, náležitě informováni, mimo jiné prostřednictvím pravidelných osvětových kampaní.

Článek 30

Azylové domy a jiné provizorní ubytování

1. Potřeby obětí domácího násilí a sexuálního násilí, včetně potřeb obětí vystavených zvýšenému riziku násilí, konkrétně řeší pomocí azylových domů a jiného vhodného provizorního ubytování podle čl. 9 odst. 3 písm. a) směrnice 2012/29/EU (dále jen „azylové domy a jiné provizorní ubytování“). Tyto formy ubytování obětem napomáhají při zotavení tak, že jim zajistí bezpečné, snadno přístupné, adekvátní a přiměřené životní podmínky s ohledem na návrat k nezávislému životu a se jim v nich poskytnou informace o službách podpory nebo se jim doporučí obrátit se na tyto služby, například aby vyhledaly další lékařskou péči.
2. Azylové domy a jiné provizorní ubytování musí být poskytovány v dostatečném počtu a snadno přístupné a vybavené tak, aby vyhovovaly specifickým potřebám žen, mimo jiné poskytováním azylových domů určených výhradně ženám, kde je místo také pro děti, a respektováním práv a potřeb dětí, včetně dětských obětí.

3. Azylové domy a jiné provizorní ubytování musí mít oběti a závislé osoby mladší 18 let k dispozici bez ohledu na svou státní příslušnost, občanství, místo pobytu nebo pobytový status.
4. Na azylové domy a jiné provizorní ubytování se použije čl. 25 odst. 3 a 7.

Článek 31

Podpora poskytovaná dětským obětem

1. Členské státy zajistí, aby byla dítěti poskytnuta přiměřená zvláštní podpora, jakmile mají příslušné orgány dostatečné důvody se domnívat, že dítě mohlo být vystaveno násilí na ženách nebo domácímu násilí nebo mohlo být jeho svědkem.

Podpora poskytovaná dětem musí být specializovaná a přiměřená věku, vývojovým potřebám a individuální situaci dítěte a respektovat nejlepší zájem dítěte.

2. Dětským obětem se poskytuje lékařská péče a emocionální, psychosociální, psychologická a vzdělávací podpora přiměřená věku a přizpůsobená vývojovým potřebám a individuální situaci dítěte, a jakákoli jiná vhodná podpora přizpůsobená zejména situacím domácího násilí.
3. Je-li nezbytné zajistit provizorní ubytování, jsou děti poté, co byly s ohledem na jejich věk a vyspělost v dané věci vyslechnuty, přednostně umístěny společně s dalšími rodinnými příslušníky, zejména s rodičem nebo osobou vykonávající rodičovskou zodpovědnost, kteří nejsou pachateli násilí, v trvalém nebo provizorním ubytovacím zařízení vybaveném službami podpory.

Při posuzování záležitostí týkajících se provizorního ubytování je rozhodující zásada nejlepšího zájmu dítěte.

Článek 32

Bezpečnost dětí

1. Členské státy zajistí, aby relevantní příslušné orgány měly přístup k informacím týkajícím se násilí na ženách nebo domácího násilí zahrnujícího děti, pokud je to nezbytné k tomu, aby tyto informace mohly být zohledněny při posuzování nejlepšího zájmu dítěte v občanském soudním řízení, které se těchto dětí týká.
2. Členské státy zřídí a udržují bezpečná místa umožňující bezpečný kontakt mezi dítětem a osobou vykonávající rodičovskou zodpovědnost, která je pachatelem násilí na ženách nebo domácího násilí, nebo je z páchaní takového násilí podezřelá, v rozsahu, v jakém má tato osoba právo styku s dítětem. Členské státy podle potřeby a v nejlepším zájmu dítěte zajistí dohled vyškolených odborníků.

Článek 33

Cílená podpora poskytovaná obětem s více typy potřeb a ohroženým skupinám

1. Členské státy zajistí poskytování zvláštní podpory obětem, které se potýkají s diskriminací na základě pohlaví v kombinaci s diskriminací na základě jakýchkoli jiných důvodů a které jsou vystaveny zvýšenému riziku násilí na ženách nebo domácího násilí.

2. Služby podpory uvedené v člancích 25 až 30 musí mít dostatečnou kapacitu pro ubytování obětí se zdravotním postižením s přihlédnutím k jejich specifickým potřebám, včetně osobní asistence.

3. Služby podpory musí být k dispozici obětem, které jsou státními příslušníky třetích zemí, v souladu se zásadou zákazu diskriminace uvedenou v článku 1 směrnice 2012/29/EU.

Členské státy zajistí, aby v zajišťovacích zařízeních pro státní příslušníky třetích zemí, na něž se vztahuje řízení o návratu, nebo v přijímacích střediscích pro žadatele o mezinárodní ochranu mohly být oběti, jež o to požádají, drženy nebo ubytovány odděleně od osob opačného pohlaví.

4. Členské státy zajistí, aby bylo v institucionálních zařízeních a v přijímacích a zajišťovacích zařízeních možné příslušným pracovníkům oznamovat případy násilí na ženách nebo domácího násilí a aby byly zavedeny postupy, podle nichž tyto pracovníci nebo příslušné orgány náležitě a rychle řeší taková oznámení v souladu s požadavky stanovenými v člancích 16, 17 a 18.

Kapitola 5

Preventivní opatření a včasná intervence

Článek 34

Preventivní opatření

1. Členské státy přijmou vhodná opatření k předcházení násilí na ženách a domácímu násilí zavedením uceleného víceúrovňového přístupu.
2. Preventivní opatření zahrnují provádění nebo podporu cílených osvětových kampaní nebo programů zaměřených na osoby od raného věku.

Kampaně nebo programy uvedené v prvním pododstavci mohou zahrnovat výzkumné a vzdělávací programy, jejichž cílem je zvýšit povědomí a porozumění široké veřejnosti, pokud jde o různé projevy a hlavní příčiny všech forem násilí na ženách a domácího násilí, potřebu prevence a tam, kde je to vhodné, o důsledcích takového násilí, zejména pro děti.

V relevantních případech mohou být programy uvedené v prvním pododstavci vypracovávány ve spolupráci s příslušnými organizacemi občanské společnosti, službami odborné podpory, sociálními partnery, dotčenými komunitami a dalšími zúčastněnými stranami.

3. Členské státy zajistí, aby měla široká veřejnost k dispozici snadno přístupné informace o preventivních opatřeních, právech obětí, přístupu ke spravedlnosti a právní pomoci, jakož i informace o dostupných ochranných a podpůrných opatřeních, včetně lékařské péče, s přihlédnutím k nejrozšířenějším jazykům na jejich území.

4. Cílená opatření se zaměří na skupiny, které jsou vystaveny zvýšenému riziku, jako jsou skupiny uvedené v čl. 33 odst. 1.

Informace určené dětem musí být podávány nebo přizpůsobeny tak, aby byly k dětem náležitě vstřícné. Informace se předkládají ve formátech přístupných osobám se zdravotním postižením.

5. Preventivní opatření se zaměří zejména na boj proti škodlivým genderovým stereotypům, na prosazování rovnosti žen a mužů, vzájemného respektu a práva na nedotknutelnost lidské osobnosti a na vybízení všech osob, zejména mužů a chlapců, aby se v souladu s cíli této směrnice chovali tak, aby šli dobrým příkladem, a podpořili tak odpovídající změny chování ve společnosti jako celku.
6. Preventivní opatření se zaměří na řešení sexuálního vykořisťování a na snížení poptávky po jeho obětech.
7. Preventivní opatření rozvinou nebo zvýší povědomí o škodlivosti praktik mrzačení ženských pohlavních orgánů a nucených sňatků, s přihlédnutím k počtu osob, které jsou těmito praktikami v dotčeném členském státě ohroženy nebo kterých se přímo týkají.
8. Preventivní opatření se specificky zaměří na kybernetické trestné činy uvedené v člancích 5 až 8. Členské státy zejména zajistí, aby tato preventivní opatření zahrnovala rozvoj dovedností v oblasti digitální gramotnosti, včetně kritického pohledu na digitální svět a kritického myšlení, a uživatelům tak umožnila rozpoznat a řešit případy kybernetického násilí, vyhledat podporu a předcházet jeho páchání.

Členské státy podporují multidisciplinární spolupráci a spolupráci zúčastněných stran, mimo jiné mezi relevantními poskytovateli zprostředkovatelských služeb a příslušnými orgány, s cílem vypracovat a provádět opatření pro boj proti kybernetickým trestným činům uvedeným v člancích 5 až 8.

9. Aniž je dotčen článek 26 směrnice 2006/54/ES, přijmou členské státy v rámci příslušných vnitrostátních politik přiměřená a vhodná opatření pro řešení případů sexuálního obtěžování na pracovišti, je-li podle vnitrostátního práva trestným činem. Uvedené vnitrostátní politiky mohou určit a zavést cílená opatření uvedená v odstavci 2 tohoto článku pro odvětví, v nichž jsou pracovníci těmto rizikům nejvíce vystaveni.

Článek 35

Zvláštní opatření týkající se prevence znásilnění a prosazování ústřední role souhlasu v sexuálních vztazích

1. Členské státy přijmou vhodná opatření na podporu změn ve vzorcích chování, které vyplývají z historicky nerovných mocenských vztahů mezi ženami a muži nebo jsou založeny na stereotypních rolích žen a mužů, zejména v souvislosti se sexuálními vztahy, pohlavním stykem a souhlasem.

Opatření uvedená v prvním pododstavci jsou založena na zásadách rovnosti žen a mužů, zákazu diskriminace a na základních právech a zabývají se zejména důležitou úlohou souhlasu v sexuálních vztazích, který musí být dán dobrovolně na základě svobodné vůle dané osoby.

Opatření uvedená v prvním pododstavci zahrnují osvětové kampaně nebo programy, zpřístupňování a distribuci vzdělávacích materiálů týkajících se souhlasu a šíření informací o opatřeních pro prevenci znásilnění mezi širokou veřejnost.

Opatření uvedená v prvním pododstavci jsou podporována nebo prováděna pravidelně, a je-li to vhodné, ve spolupráci s občanskou společností a nevládními organizacemi, zejména se ženskými organizacemi.

2. Cílem osvětových kampaní nebo programů uvedených v odst. 1 třetím pododstavci je zejména zvýšit povědomí o skutečnosti, že pohlavní styk bez souhlasu je považován za trestný čin.
3. Vzdělávací materiály týkající se souhlasu uvedené v odst. 1 třetím pododstavci šíří povědomí o tom, že souhlas musí být udělen dobrovolně na základě svobodné vůle dané osoby, vzájemného respektu a práva na sexuální integritu a tělesnou autonomii. Tyto materiály musí být přizpůsobeny schopnostem osob, kterým jsou určeny, podle stupně jejich vývoje.
4. Informace uvedené v tomto článku jsou šířeny s cílem informovat širokou veřejnost o stávajících opatřeních pro prevenci znásilnění, včetně dostupnosti intervenčních programů uvedených v článku 37.

Článek 36

Odborná příprava a informace určené odborníkům

1. Členské státy zajistí, aby úřední osoby, které pravděpodobně budou přicházet do kontaktu s oběťmi, jako jsou příslušníci policie a pracovníci soudů, absolvovaly obecnou i specializovanou odbornou přípravu a získali cílené informace na úrovni odpovídající jejich kontaktu s oběťmi, aby byli schopni rozpoznávat a řešit případy násilí na ženách nebo domácího násilí a předcházet jim a zacházet s oběťmi způsobem citlivým k prožitému traumatu, genderu a případnému dětskému věku.
2. Členské státy podporují odbornou přípravu zdravotnických pracovníků, pracovníků sociálních služeb a pedagogických pracovníků, kteří pravděpodobně přicházejí do styku s oběťmi, nebo jim ji nabízejí, aby byli schopni identifikovat případy násilí na ženách nebo domácího násilí a nasměrovat oběti na služby odborné podpory.
3. Aniž jsou dotčeny nezávislost justice a rozdíly v organizaci soudnictví na území Unie, přijmou členské státy nezbytná opatření k zajištění toho, aby byla soudcům a státním zástupcům zapojeným do trestních řízení a vyšetřování poskytována obecná i specializovaná odborná příprava, která zohlední cíle této směrnice a bude odpovídat funkcím těchto soudců a státních zástupců. Tato odborná příprava musí být založena na lidských právech, být zaměřena na oběti a být citlivá ke genderu a případnému zdravotnímu postižení nebo dětskému věku.
4. Aniž je dotčena nezávislost právní profese, členské státy doporučí, aby osoby odpovědné za odbornou přípravu právníků poskytovaly obecnou i specializovanou odbornou přípravu, která má za cíl zlepšit povědomí právníků o potřebách obětí a naučit je zacházet s oběťmi způsobem citlivým k prožitému traumatu, genderu a případnému dětskému věku.

5. Relevantní zdravotničtí pracovníci, včetně pediatriů, gynekologů, porodníků, porodních asistentek a zdravotnického personálu podílejícího se na poskytování psychologické podpory, absolvují cílenou odbornou přípravu, aby mohli způsobem zohledňujícím kulturní aspekty zjišťovat a řešit fyzické, psychické a sexuální následky mrzačení ženských pohlavních orgánů.
6. Osoby, které ve veřejném i soukromém sektoru vykonávají dohled na pracovišti, absolvují odbornou přípravu týkající se způsobů rozpoznání, prevence a řešení sexuálního obtěžování na pracovišti, je-li trestným činem podle vnitrostátního práva. Uvedené osoby a zaměstnavatelé obdrží informace o tom, jak se násilí na ženách a domácí násilí odráží na práci, jakož i informace o riziku násilí páchaného třetí stranou.
7. Mezi činnosti odborné přípravy uvedené v odstavcích 1, 2 a 5 patří odborná příprava v oblasti koordinované multidisciplinární spolupráce s cílem umožnit komplexní a náležitě vyřizování případů, kdy je v případě násilí na ženách nebo domácího násilí doporučeno obrátit se na příslušný subjekt.
8. Aniž je dotčena svoboda a pluralita médií, členské státy za účelem omezení rizika násilí na ženách nebo domácího násilí propagují a podporují vývoj činností mediální odborné přípravy organizacemi pracovníků médií, mediálními samoregulačními orgány a zástupci tohoto odvětví nebo jinými relevantními nezávislými organizacemi s cílem bojovat proti stereotypnímu zobrazování žen a mužů, sexistickému zobrazování žen a obviňování obětí ve sdělovacích prostředcích.

Odbornou přípravu uvedenou v prvním pododstavci mohou poskytovat příslušné organizace občanské společnosti, nevládní organizace pracující s oběťmi, sociální partneři a další zúčastněné strany.

9. Členské státy zajistí, aby se orgánům příslušným pro přijímání oznámení trestných činů a podávaných obětmi dostalo náležité odborné přípravy, jejímž cílem je napomáhat při oznamování takových trestných činů a zamezit sekundární viktimizaci.
10. Činnosti odborné přípravy uvedené v odstavcích 1 až 5 tohoto článku musí být doplněny vhodnými následnými opatřeními, a to i v oblasti kybernetických trestných činů podle článků 5 až 8, a vycházet ze specifické povahy násilí na ženách a domácího násilí. Tyto činnosti odborné přípravy mohou zahrnovat odbornou přípravu týkající se toho, jak zjišťovat a řešit specifické potřeby ochrany a podpory obětí, které jsou vystaveny zvýšenému riziku násilí z toho důvodu, že se potýkají s diskriminací na základě pohlaví v kombinaci s diskriminací na základě jakýchkoli jiných důvodů.
11. Opatření podle odstavců 1 až 9 se provádějí, aniž by byla dotčena nezávislost justice, samospráva regulovaných povolání a rozdíly v organizaci soudnictví napříč Uníí.

Článek 37

Intervenční programy

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byly zavedeny cílené intervenční programy pro prevenci a minimalizaci rizika páchaní násilí na ženách nebo domácího násilí nebo recidivy této trestné činnosti.

2. Intervenční programy uvedené v odstavci 1 musí být zpřístupněny osobám, které spáchaly trestný čin násilí na ženách nebo domácího násilí, a mohou být zpřístupněny dalším osobám, u nichž bylo shledáno riziko, že takové trestné činy spáchají. Mezi ně mohou patřit osoby, které cítí, že by se těchto programů měly zúčastnit, například proto, že se obávají, že by trestný čin násilí na ženách nebo domácího násilí mohly spáchat.
3. Členské státy zajistí, aby byli k účasti na intervenčních programech uvedených v odstavci 1 vybízeni pachatelé znásilnění.

KAPITOLA 6 KOORDINACE A SPOLUPRÁCE

Článek 38

Koordinované politiky a koordinační orgán

1. Členské státy přijímají a provádějí celostátní účinné, komplexní a koordinované přístupy zahrnující veškerá příslušná opatření k prevenci a potírání všech forem násilí na ženách a domácího násilí.
2. Členské státy určí či zřídí jeden nebo více úředních orgánů zodpovědných za koordinaci, provádění, monitorování a hodnocení přístupů a opatření k prevenci a potírání všech forem násilí spadajících do působnosti této směrnice.

3. Orgán nebo orgány uvedené v odstavci 2 koordinují shromažďování údajů uvedených v článku 44, analyzují je a rozšiřují jeho výsledky.
4. Členské státy zajistí, aby politiky byly koordinovány na ústřední úrovni a případně i na regionální nebo místní úrovni, v souladu s rozdělením pravomocí v dotčeném členském státě.

Článek 39

Národní akční plány pro prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí

1. Do ... [pět let ode dne vstupu této směrnice v platnost] přijmou členské státy po případné konzultaci se službami odborné podpory národní akční plány pro prevenci a potírání genderově podmíněného násilí.
2. Národní akční plány uvedené v odstavci 1 mohou zahrnovat priority a opatření pro prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí, jejich cíle a monitorovací mechanismy, zdroje nezbytné k dosažení těchto priorit a opatření, jakož i způsob, jakým mají být tyto zdroje přidělovány.
3. Členské státy zajistí, aby byly národní akční plány uvedené v odstavci 1 přezkoumávány a aktualizovány s cílem zajistit, aby zůstaly relevantní.

Článek 40

Koordinace a spolupráce zahrnující více subjektů

1. Členské státy zavedou s náležitým ohledem na vnitrostátní právo nebo praxi vhodné mechanismy k zajištění účinné koordinace a spolupráce mezi příslušnými orgány, agenturami a subjekty, včetně veřejných ochránců práv, místních a regionálních orgánů, donucovacích orgánů, justičních orgánů, aniž je dotčena nezávislost justice, služeb podpory, zejména služeb odborné podpory pro ženy, jakož i nevládních organizací, sociálních služeb, včetně orgánů pro ochranu dětí nebo orgánů sociální péče, poskytovatelů vzdělávání a zdravotní péče, sociálních partnerů, aniž je dotčena jejich autonomie, a dalších relevantních organizací a subjektů, pokud jde o ochranu obětí před násilím na ženách a domácím násilím a o jejich podporu.
2. Mechanismy koordinace a spolupráce podle odstavce 1 tohoto článku se týkají v příslušných případech zejména individuálních posouzení podle článků 16 a 17 a poskytování ochranných a podpůrných opatření podle článku 19 a kapitoly 4, pokynů poradní povahy podle článku 21 a odborné přípravy určené odborníkům podle článku 36.

Článek 41

Spolupráce s nevládními organizacemi

Členské státy spolupracují s organizacemi občanské společnosti včetně nevládních organizací, které se starají o oběti, a pravidelně s nimi vedou konzultace, zejména při poskytování náležité podpory obětem, v oblasti iniciativ určených k vytváření politik, v oblasti informačních a osvětových kampaní, výzkumných a vzdělávacích programů, v oblasti odborné přípravy a při monitorování a hodnocení dopadu opatření, jejichž cílem je podpora a ochrana obětí.

Článek 42

Spolupráce mezi poskytovateli zprostředkovatelských služeb

Členské státy podporují samoregulační spolupráci mezi relevantními poskytovateli zprostředkovatelských služeb, například při vypracovávání kodexů chování.

Členské státy zvyšují povědomí o samoregulačních opatřeních přijatých relevantními poskytovateli zprostředkovatelských služeb v souvislosti s touto směrnicí, zejména o opatřeních na posílení mechanismů zavedených těmito poskytovateli k řešení online materiálů uvedených v čl. 23 odst. 1 a ke zlepšení odborné přípravy zaměstnanců v oblasti prevence trestných činů uvedených v této směrnici a v oblasti poskytování pomoci a podpory obětem takových trestných činů.

Článek 43
Spolupráce na úrovni Unie

Členské státy přijmou vhodná opatření k usnadnění vzájemné spolupráce a spolupráce na úrovni Unie za účelem lepšího provádění této směrnice. V rámci této spolupráce se členské státy zaměří alespoň na:

- a) vzájemnou výměnu osvědčených postupů prostřednictvím zavedených sítí zabývajících se otázkami násilí na ženách a domácího násilí, jakož i s agenturami Unie v mezích jejich mandátů, a
- b) vzájemné konzultace v jednotlivých případech, je-li to nezbytné, mimo jiné prostřednictvím Eurojustu a Evropské justiční sítě, v mezích jejich mandátů;

Článek 44
Shromažďování údajů a výzkum

1. Členské státy zavedou systém pro shromažďování, vývoj, vypracovávání a šíření statistik týkajících se násilí na ženách nebo domácího násilí .
2. Statistiky uvedené v odstavci 1 zahrnují přinejmenším následující již existující údaje, které jsou dostupné na ústřední úrovni a jsou rozčleněné podle pohlaví, podle věkové skupiny (dítě/dospělý) oběti a pachatele, a je-li to možné a relevantní, podle vztahu mezi obětí a pachatelem a druhu trestného činu:
 - a) roční počet oznámených trestných činů násilí na ženách nebo domácího násilí a roční počet osob odsouzených za tyto činy získaný z vnitrostátních správních zdrojů;

- b) počet obětí, které byly zabity v důsledku násilí na ženách nebo domácího násilí;
 - c) počet azylových domů a jejich kapacita za každý členský stát a
 - d) počet volání na vnitrostátní linky pomoci.
3. Členské státy se snaží provádět mezi obyvatelstvem v pravidelných intervalech průzkumy za účelem vyhodnocení prevalence a trendů všech forem násilí spadajících do působnosti této směrnice.
- Členské státy předají údaje vyplývající z průzkumů uvedených v prvním pododstavci Komisi (Eurostatu), jakmile jsou k dispozici.
4. Za účelem zajištění srovnatelnosti a standardizace administrativních údajů v celé Unii usilují členské státy o to, aby administrativní údaje shromažďovaly na základě společných členění vypracovaných ve spolupráci s Evropským institutem pro rovnost žen a mužů a podle norem jím vypracovaných na základě odstavce 5. Tyto údaje předávají Evropskému institutu pro rovnost žen a mužů každý rok. Předávané údaje nesmějí obsahovat osobní údaje.
5. Evropský institut pro rovnost žen a mužů podporuje členské státy při shromažďování údajů podle odstavce 2 , mimo jiné stanovením společných norem, které zohlední požadavky stanovené v uvedeném odstavci.
6. Členské státy statistiky shromážděné podle tohoto článku zpřístupňují veřejnosti snadno přístupným způsobem. Tyto statistiky nesmějí obsahovat osobní údaje.

7. Nejméně do konce víceletého finančního rámce na období 2021–2027 Komise podporuje nebo provádí výzkum zabývající se základními příčinami, účinky a incidencí forem násilí, na něž se vztahuje tato směrnice, jakož i mírou odsouzení.

Kapitola 7

Závěrečná ustanovení

Článek 45

Podávání zpráv a přezkum

1. Do ... [osm let po vstupu této směrnice v platnost] sdělí členské státy Komisi veškeré relevantní informace týkající se fungování této směrnice, které jsou nezbytné k tomu, aby Komise vypracovala zprávu o hodnocení této směrnice.
2. Na základě informací poskytnutých členskými státy podle odstavce 1 provede Komise hodnocení dopadu této směrnice a toho, zda bylo dosaženo cíle prevence a potírání násilí na ženách a domácího násilí v celé Unii, a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě. V této zprávě zejména posoudí, zda je nezbytné rozšířit oblast působnosti této směrnice a zahrnout do ní další trestné činy. Ke zprávě se podle potřeby připojí legislativní návrh.

3. Do ... [osm let ode dne vstupu této směrnice v platnost] Komise posoudí, zda jsou pro účinné řešení sexuálního obtěžování a násilí na pracovišti nezbytná další opatření na úrovni Unie, přičemž zohlední platné mezinárodní úmluvy, právní rámec Unie v oblasti rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání a právní rámec pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci.

Článek 46

Vztah k jiným aktům Unie

1. Touto směrnicí není dotčeno použití těchto právních aktů:
- a) směrnice 2011/36/EU;
 - b) směrnice 2011/93/EU;
 - c) směrnice 2011/99/EU;
 - d) směrnice 2012/29/EU;
 - e) nařízení (EU) č. 606/2013;
 - f) nařízení (EU) 2022/2065.
2. Zvláštní opatření týkající se prevence a ochrany a podpory obětí, stanovená v kapitolách 3, 4 a 5 této směrnice, se použijí navíc k opatřením stanoveným ve směrnicích 2011/36/EU, 2011/93/EU a 2012/29/EU.

Článek 47

Svoboda tisku a svoboda projevu v jiných sdělovacích prostředcích

Touto směrnicí nejsou dotčeny zvláštní režimy odpovědnosti týkající se základních zásad svobody tisku a svobody projevu v chráněných sdělovacích prostředcích, které v členských státech existují ke dni ... [den vstupu této směrnice v platnost], pokud lze tyto režimy uplatňovat v plném souladu s Listinou.

Článek 48

Zákaz snížení úrovně právní ochrany

Provedení této směrnice nesmí být důvodem ke snížení úrovně ochrany obětí. Zákazem takového snížení úrovně ochrany není dotčeno právo členských států stanovit vzhledem k měnícím se okolnostem jiná legislativní nebo regulační uspořádání než ta, která jsou platná ke dni ... [den vstupu této směrnice v platnost], za podmínky, že jsou splněny minimální požadavky stanovené v této směrnici.

Článek 49

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do ... [tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost]. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 50

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 51

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem v souladu se Smlouvami.

V ... dne ...

Za Evropský parlament
předsedkyně

Za Radu
předseda nebo předsedkyně